

H. 118 fr. början.

ARCHIVES DES TRADITIONS POPULAIRES SUÉDOISES

1912 (LIVR. 118)

SVENSKA
LANDSMÅL

OCH

SVENSKT FOLKLIV

TIDSKRIFT UTGIVEN PÅ UPPDRAG AV

LANDSMÅLSFÖRENINGARNA I UPPSALA, HELSINGFORS OCH LUND

GENOM

J. A. LUNDELL

1912

H. 4

INNEHÅLL:

FREDIN, Gotlandstoner, s. 129—272 (visor och polskor).

STOCKHOLM
P. A. NORSTEDT & SÖNER

Boklädspris för årgången kr. 5,25.

Tidskriftens utgivare:

Professor J. A. LUNDELL i Uppsala

med biträde av

Prof. L. F. LÄFFLER och Prof. A. G. NOREEN för Uppsala
Prof. HUGO PIPPING och Prof. O. F. HULTMAN för Helsingfors
Prof. A. KOCK och Bibliotekarien A. MALM för Lund.

- Årg. 1904:** 25 år — en återblick och en blick framåt.
BORE, Tidsbilder från det forna Gellivare.
SVENSEN, Ordspråk och talesätt.
TORBIÖRNSSON, Om j- och ċ-ljuden i mellersta Halland.
JOHNSSON, Sägner från östra Göinge.
Seder och bruk från olika landskap.
Visor nr 1—20.
- Bilagor:* HELLQUIST, Svenska sjönamn s. 131—418 (XX. 1).
WIGSTRÖM, Folketro och sägner, s. 309—404 (VIII. 3).
Kongl. Bibliotekets visbok i 8:o, s. 1—80 (Bih. III. 2).
- Årg. 1905:** BOHLIN, Dansmusik.
CRAMÉR, En gottländsk postfärd 1830.
RANCKEN-VEFVAR, Djursagor från Österbotten.
CAPPELIN, Fastlagsgillet.
LJUNGGREN, Östsv. böna badda.
HELLQUIST, Ydre härads gårdnamn.
BUERGEL, Det moderna isländska ljudsystemet.
- Bilagor:* FEILBERG, Bro-brille-legen (XII. 4).
LANDTMANSON, Västgötamålets l- och r-ljud (B. 1).
HELLQUIST, Sjönamn I, s. 419—610; II, s. 3—34 (XX:
1—2)
OLAUS PETRI NIURENIUS, Lappland (XVII. 4).
NICOLAI LUNDII Descriptio Laponiæ (XVII. 5)
- Årg. 1906:** NYBLIN, Staffanssjungning.
KJELLIN, Predikodeklamation.
JOHNSSON, En svartkonstbok från Ö. Göinge.
KULLANDER, Samtal på Västgötamål.
KALLSTENIUS, Tillägg o. rättelser till »Värml. bärgslagsmålets ijudlära».

10. De skicka' bud, ja bud på bud efter bärarna de långa:
de skulle manstarkt infinna sig ock under kattedbären gånga.
Ty då var kattermisen död, ja död, ty då var katter-
misen döder.

Kattbryllaupä.

Uppt. efter änkan Lena Olsson, Salands i Linde.

160.

1. »I mor-gå skall ou bryllaup sta, säg-dä Måns. — »Va

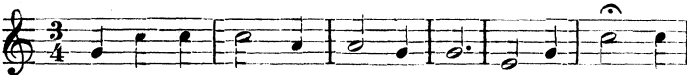

ska vö dän fai-nä ma-ten fa?» säg-dä käl-lig-gi Krou-ki-nous.

2. »Vö har ändå a kannå malt», sägdä Måns. —
»Fö dei kund vör kaupä mikä salt», sägdä källiggi Kroukinous.
3. »Vö har ändå en kökkälig.» —
»Fö dän kund däu kaupä mi en rigg.»
4. »Ska vö bid ou astufolk?» —
»Um di vi gi uss söitar mjolk.»
5. »Ska vö bid ou klukkarä?» —
»Han kummar så haplit huppändä.»
6. »Ska vö bid ou souknäpräst?» —
»Han kummar da gäinäst mä sal u häst.»

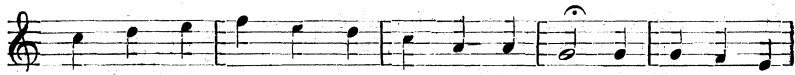
Bounden u kraku.

Uppt. efter änkan Lena Olsson, Salands i Linde.

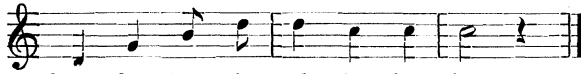
161.

1. Bounden lägd bys-su bäi sin fout — hajj u ha — u

Fredin, Gotlandstoner.

skjau - tä -- dä kra -- ku äi järt, såt ha doug. Dei dundräd äi

boun - den, şugg fa -- ral -- la -- la --- la.

2. Bounden tou kraku, mäns ha va varm,
u stuppädä hännä nir äi sin barm.
3. Av fjädri de täkktä vör allä our häus,
av augu de gärdä vör drikkäkräus.
4. Av kytä de saltäd vör tunnar träi,
vör kund nå int mair kyt pa kraku säi.
5. Av karpen¹ de gärdä vör floudana skipp,
di bästä sum äuti floudana gikk.
6. Av tarmar de gärdä vör allä our raip,
av baini de gärdä vör dyggägraip.
7. Av häudä gärdä vör körkäknapp,
av näbben gärdä vör drikkätapp.
8. De kraku var nytti ti maggä gou tigg:
av halsen gärdä vör päikar en rigg.

Bonden ock kråkan.

Uppt. efter Teresia Pettersson, Myrungs i Linde.

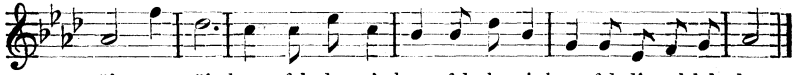
1. U bounden han koirdä ti skougen ner — bum fal - le - ri,

bum fal - le - ri, bum fal - li - ral - lal - la. Dä sat a kra - kå äut-

¹ skelettet

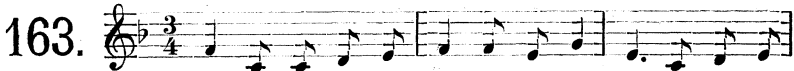

äi a träi, bum fal-le-ri, bum fal-le-ri, bum fal-li-ral-lal-la.

2. U bounden han koirdä nå haim ti si:
»Ja jär rädd, at de kraku bäitar mi.»
3. U källiggi sägdä ti bounden så:
»Ha du hoirt, at de kraku ha bäit nåkän?»
4. U bounden han koirdä ti skougen igänn:
da sat de kraku äi tallen än.
5. U bounden han spännädä bugen för knäi,
så skjaut han kraku, sum sat äi träi.
6. U bounden han spännädä bugen för fout:
da damp de kraku fran träiä ti jård.
7. Nå komm dä a bud fran kuggens går:
»Lägg issä kraku uppa mitt bour!»
8. Av häudi de gärdäs träi famna raip,
av klauar de gärdä di göiselgraip.
9. Av häudä de gärdäs 'n jältäknapp,
av näbben de gärdäs 'n tunnätapp.
10. Av skrävä de gärdäs itt haplit grannt skipp,
ja aldri maken äi värden ha sitt.

Äugläväisu.

Uppt. efter Lena Olsson, Salands i Linde.

1. Kat-tu ha jär mitt söis-kä-nä-ban, ha har gou-ä

da-gar. Ha fär lä-pä söi-tar mjolk, ja fär sta ti--ba-kä.

Ma ja in - tä hoi - lä? Jä, ja ma hoi - - lä.

2. Ein uggä haddä ja,
han hadd iggä nasar.
Da sägd folki mi ett gutt rad:
ja skudd svaip um pasar¹.
Nä ja da sin tou pasar ifran,
hadd en läik vakkrä nasar sum ja.
3. Ein uggä haddä ja,
han var läitä galen.
Nä ja komm saint haim ein kväld,
da hadd 'n gärt äi svalän².
Svalu ha va da full mä lourt,
stäuu var intä bättar stourt.
4. Ein uggä haddä ja,
han var mikä nättar.
Han fikk a skaid haitar groit,
da blai han traks mättar,
mättar för alltut, döidar sum stain,
han röird varkän väggar ellar bain.
5. Ein uggä haddä ja,
han hadd inggät augä.
Da släppt ja äut'n saint ein kväld,
at han skudd ler si flaugä.
Gäinäst sä flaug'n upp mout 'n stukk,
da fikk'n stäurä augä nukk.
6. Ja vait mi ein vakkar saud³,
dän jär äuti Loistä.
Dän ska ja dräpkä uggän äi,
bärä ja kundä troistä.
Fast ja nukk far skrubb av min mann,
dei fa ga, va dei kann.
7. Ja vait mi itt vakkat bou,
dei jär fullt av rukkä⁴.
Dä sat ja u sugnäda till
såsum a mali nukkä⁵.
Bäst sum ja sat där u sav,
skräiäda näkän krakrakrakra.

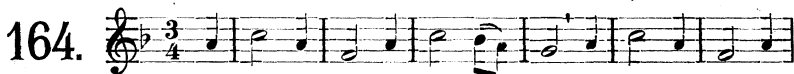
¹ trasorna ² förstugan ³ brunn ⁴ den förruttnade veden i ihåliga träd

⁵ gammal, utlevd käring

8. Ja tou mi a braidbrädd skål
u skudd vask mi väitä.
Da komm gamblä kattu däit
u skudd ihäl mi bäitä.
Dåtli uggar har nukkk ja,
män allä så säir di skaift därpa.
9. Ja vait mi itt vakkat bou
äutä äi boundens äggä,
män ner ja ska flaugä däit,
da far ja flaugä läggä.
Ja flaug bad ein dag u tva —
aldri pa bou ja raidä kund fa.
10. Ja vait mi itt vakkat bou
äutä äi boundens hagä.
Ner ja ein gagg skudd flaugä däit,
gikk ä par ban u fagä¹.
Bani di hald ä haplit skräi,
så't ja matt flaugä bouä förbäi.
Ma ja intä höilä?
Jå, ja ma höilä.

Gräshoppan ock myran.

Efter Elisabet Olofsdotter, Flors i Burs.

1. Gräs-hop-pan, som i skog ock mark har sjun-git he - la

2. I nöden hon till myran går,
begär av hånne att få läna
en liten ting, som kunde tjäna
till föda under vintern svår.

¹ räfsade marken fri från löv om våren.

3. Hon svär, hon lovar, att hon skall,
ja intill nästa sommarmånad,
betala allt, vad hon får låna,
så räntan stor som summan all.
  4. Ett litet fel vår myra har,
att hon ej gärna bort vill låna.
Hon sade blott: »Min vän ock tärna,
vad gjorde du de varma dar?»
  5. När sommardagen kom så varm,
då släpte jag ock drog så troget.
Du sjöng då blott, det var så roligt.
Välän min vän, så dansa nu!»
-

Ramsor.

Uppt. efter Lena Olsson, Salands i Linde.

165.

Härr Ak - sel drä - gar mus - sä - pus - sen¹ un - dar sitt skinn, så
lau - - par han si - nä ti fräu - i läi - lä in: »Hoi - rar däu,
fräu - - i läi - - lä, fräu - i läi - lä min, ha däu int tap - pä bort
mus - sä - pus - sen din? För mus - sä - pus - sen fant ja pa gar - den.»

2. »Intä ha ja nänstin tappä bort min,
äuten städespäiku kanskä ha tappä bort sin.»
Härr Aksel drägar mussäpussen undar sitt skinn,
så laupar han sinä ti städespäiku in:
»Hoirar däu, städespäikå, städespäikå mäin,
har däu int tappä bort mussäpussen din?
För mussäpussen fant ja pa garden.»

Så fortsättes visan flera värsar med samma frågor ock svar, blott med den ändring, att de tillfrågade personerna hänvisa till andra namn: »städespäiku» förmodar, att »kökespäiku» tappat bort sin; den sistnämnda hänvisar till »kammarpäiku», ock så undan för undan, tils »lagålpäiku» blir tillfrågad. Då svarar hon så:

»I gar va ja äutä u struppädä² får,
da slant mussäpussen vi mitt lår.»

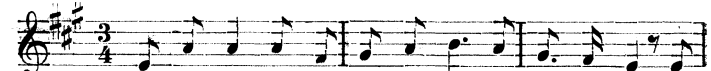
¹ en större lösficka, kjolsäck

² struppä = då man mjölkar ock får mycket litet i stävan; t. ex. då man mjölkar en ko, som håller på att sina, eller ett får.

Upptecknad efter Helena Mårtensson, Flors i Burs.

166.
 Mass Mass'n äi Haugböi, Peir Brimmän äi Vis-böi,

 liggdä di up-pa la-gä mu-s'n¹ u droimdä jäuvlit um flickän.

 Fyst äi äg-gi u sin äi säg-gi u sät-täd kappu pa säkkän.

 Kartäuns-byk-sar mä lu-kå, lud-nä in-nä u äu-tä.

 Kajs kokkar koukt är-tar, Nik-ku Jöns'n säupt välligg. »Hi u ha, hald

 äi u dra!» sägd rid-da-rän ti skra-da-rän mä lag-gä söi-l'n u

 stäu-rä präi-l'n u kjor-tel-hip-su, min här-rä, u as-tu-

 Las-sä koird mä mär--rä, sät bräu-nä lok-kar di svär-rä.

Efter föresjungning av Helena Mårtensson i Burs.

167.
 Nä ja gikk up-pa hau-gä-brou, u vär-t'n šalv, u

¹ mossan

äl - vä gäs - tar vi ett bryl-laups-bour, u vär - t'n şalv —
 kumm, min drugg, u hoir min böin u spenn för kär - ru u koir, min kusk,
 Svän An - das - s'n u Nik - kå Ka - lä - s'n u däu min spä - lä -
 mann u kau - pä fäs - -tä-mann, u Jou - an Jön - s'n u Nik - las Jör!

Julvisa.

Efter Elisabet Olofsdotter, Flors i Burs.

168. 13. Ja gikk ti min brou-dar dän trätt'nd - da - gen jaul; fikk ja
 trät - -t'n gar - dar, trät - t'n bygg-nig-gar pa var gard,
 trätt'n räum äi var bygnigg, trätt'n kambrar äi vart räum,
 trätt'n räum äi var kammar; trätt'n vaggar äi vart räum,
 trätt'n räum äi var vag - gå, trätt'n ban äi vart räum.

Toll körkar, toll al-tar äi var kör-kå, toll prästar fö vart al-tar,

toll kap-par pa var präst, toll bäl-tar um var kap-på,

toll pug-gar pa vart bäl-tä, toll pännigar äi var pug.

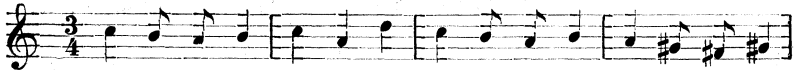
Äl-vä klig-gän-dä klukkar, tai-jä gåg-ga-re gra mä gull-

sa-la-na pa, spit-sa-nä häg-dä lagt där-i-fran.

Näi par tam-föi-dä oi-kar, å--tä nöi-bör-nä kör,

şau ås-nar sed, sou--i mä gräi-sa-nä säks, fämm flag-nä får,

fäi-rä par sväin, träi--jä gra gäss, täu kåk-ke-l-ö--rä hyns.

ritardando

1. Ja gikk ti min broudar dän fystä dagen jaul:
fikk ja itt kåkkelöra hyns.
2. Ja gikk ti min broudar dän andrä dagen jaul:
fikk ja täu kåkkelöra hyns.
3. Ja gikk ti min broudar dän tridä dagen jaul:
fikk ja träijä gra gäss;
täu kåkkelöra hyns.

4. Ja gikk ti min broudar dän fjärdä dagen jaul:
fikk ja fäirä par sväin,
träijä gra gäss o. s. v.
5. Ja gikk ti min broudar dän fämtä dagen jaul:
fikk ja fämm flagnä får,
fäirä par sväin o. s. v.
6. Ja gikk ti min broudar dän fjättä dagen jaul:
fikk ja soui mä gräisanä säks,
fämm flagnä får o. s. v.
7. Ja gikk ti min broudar dän jauänd dagen jaul:
fikk ja jau åsnar sed,
soui mä gräisanä säks o. s. v.
8. Ja gikk ti min broudar dän åtänd dagen jaul:
fikk ja åtä nöibörnä kör,
jau åsnar sed o. s. v.
9. Ja gikk ti min broudar dän näiänd dagen jaul:
fikk ja näi par tamföidä oikar,
åtä nöibörnä kör o. s. v.
10. Ja gikk ti min broudar dän täiänd dagen jaul:
fikk ja täijä gäggare gra,
mä gullsalanä pa,
spitsanä hägdä lagt därifran;
näi par tamföidä oikar o. s. v.
11. Ja gikk ti min broudar dän ältä dagen jaul:
fikk ja älvä kliggändä klukkar,
täijä gäggare gra
mä gullsalanä pa,
spitsanä hägdä lagt därifran o. s. v.
12. Ja gikk ti min broudar dän toltä dagen jaul:
fikk ja toll körkar,
toll altar i var körkä,
toll prästar fö vart altar,
toll kappar pa var präst,
toll bältar um var kappå,
toll puggar pa vart bältä,
toll pänniggar i var pugg,
älvä kliggändä klukkar o. s. v.

Gammal »akäbädabrä» (= abrakadabra).

Uppt. efter en båtsman som hette »Böndag» i Burs.

169.

Dä stou a päi - kå pa Hun-dä-torg. Ha hadd'n gauk äut-

äi sin korg äut--av di äll--vä şau hun-drä-dä, såt dei

dundrädä. Fräi - ä ti flammu, di stäurä ma-dam-mu.

Lus-tut at vi-tä, nå skatt däu ri--tä hä-ken u på-ken!

Gull-brag-dei-rä-dä, väl frag-sei-rä-dä, häg-gar u däg-gar,

bräi-dar u vräg-gar u kän-nar pa.

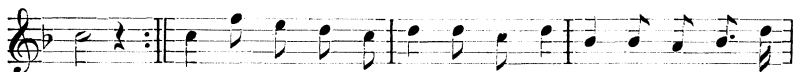
Personalier.

Skomakaren Dalberg som fartygsägare.

Syftar på personer i Visby på 1840-talet.
Uppt. efter fröken Snöbohm, Klintehamn.

1. Dalberg han satt på No-bis ock söp — för hi ock hej ock

ha: »Jak-ten fick jag för skic-ke-ligt köp — tra-la -- la -- la, för

skic-ke-ligt köp; läs - ter - na mä.»

2. Dalberg han spannar näten ihop,
nog seglar jakten sju, åtta knop.
3. »Hur står nu växelkursen, kapten?» —
»Kursen, patron, står stilla som sten.»
4. Lindahl han gick i vatten till knä,
högg jakten upp till skopinneträ.
5. »Nog är jag så god som slaktaren Hägg —
för hi, u hej u ha —
Ock spannrämm ock kräpkå slår jag i vägg —
tralalala, slår jag i vägg —
lästerna mä.»

Friarevisa.

Uppt. efter skolläraren Aug. Lingström, Klintehamn.

1. Ja - - kä Smis - sa - - rä drägd fräi - ar - styv - lar pa,

hajj fal - li - ra, drägd fräi - ar - styv - lar pa. Så raid 'n av ti

Au - sa - rä gard, u rai - fal - li ral - li ral - len.

2. När sum 'n komm ti Ausarä gard,
svärfadan äut mout Smissarjaken gar.

Karlsson.

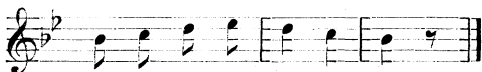
Efter Anna Nilsson, Sallmans i Burs.

I fib - bar - va - ri säks - ti - jäu, da hals ran - sak - nigg,

ke - rä dä, mä Kals'n u fa - mil - jen, allt väl, u hällä dän ku -

däl - jen, er fö - - star mi väl.

Lunsens väisu.

Uppt. efter Elisabet Olofsdotter, Flors i Burs.

1. Ä väi - så vi ja sig - gå, um er vi hoi - rä pa, um

2. Lunsen koird ti Vasstein u skuddä hälsä pa,
da var han houp mä Bramkvist, at han skudd jalp han fla.
3. Bramkvist gäinäst svartä: »Dei fa däü frågä far,
um han mäin kou vi föirä, sum ja nå stulä har.»
4. När Lunsen koird fran Vägä, da va han läitä full,
u nä han komm pa vägen, da rammläd kärru kull.
5. Äuti Lunsens skaklar dä va ett haplit brak:
bakjauli hadd 'n frammä, frammjauli hadd 'n bak.
6. Uppa Lunsens ansikt dä va ein fasli knöil,
dä hadd 'n ain mark tobak u så ett hästäfföl¹.
7. När hästens pannå granar u augu sigkar in,
da siggar Lunsen noigdar: »Dän kampen bläir snat min.»
8. Kraku bjaud en dalar, u korpen bjaud en plat,
män Lunsen svard tibakä: »Dei gar äi häusä at».
9. Nä andrä stakklar grämä si, va di ska fa ti mat,
da sättar Lunsen fram itt himlandä kyttfat.
10. Dän fäugälen, sum klugkar, ja han fa bäitä smat
äuta di gamblä hästar, sum Lunsen havar flat.
Klugk, fäugel, sigg! för Lunsen han mär väl!

¹ hingstföl

Rackarevisan.

Uppt. efter Nils Jonsson, Sallmans i Burs.

174.

Lunsen äi Als-kä, Garstätt äi Gar-dä, Källbarr äi

Stag-gü, Sannbarr pa När: Lunsen han flar väl di vakk-räs-tä

häs-tar, Sann-barr han flar jä kat-ta-na mä.

Per Stabbä.

Uppt. efter änkan Lena Olsson, Salands i Linde.

175.

1. Per Stab-bä han kummar u vän-nä-lit beir: »Lukk

upp, kei-rä mou-dar, u lan mi kvarteir, at ja ma fa väi-lä min

äut-trot-tä krupp u sin äi morr-täi-li hailt lus-tut sta upp!»

2. Träi öirä, träi öirä fö väisar ja tar,
träi mark fö en häktrigg av förtiä par.
Nå ska er ai präutä, fö ja jär ai döir.
Fran böindar ti härrar mäin kousä ja stöir.
3. Ja lättar mi noigä mä va ja kann fa,
at ingen ska säi mi jär oufönoigd ga.
Ja takkar di folki, sum järo mi hult,
välsignä daim, Härrä, ti täus'ndä pund!

4. Äi floiten an spälär u lullar galant,
mä dei han föćanar si maggen gou slant.
U sinä ti krougen fönoigdar han gar,
u sinä av prästen han skriftniggi far.
5. Peir Stabbä han läiknar ein läilä smul dvärg,
fast krafti ha failar äi bain u äi märg.
Pa stigä han kläivar, nä han ska stäig pa
bräun hästen, dän stäurä, han räidar uppa.
6. Peir Stabbä nä släutar säin väisä hailt kort:
»Fran sudrä ti nädrä ja raisar nä bort.
Ja siggar u spälär, jär lusti u glad.
Faväll, mäinä vännar, ha takk fö va dag!»

»Glädsorg» (gammalt tillfällighetsrim).

Upt. efter änkan Nyman i Burs.

176.

I dag ska Martäin äi jär - di. Framm mä di däuknä
bär - di! Akk, vikken glä - dä u akk vikken frögd! Ha vö ai
pip - par u kliggrar, så ha vö väl brännväin u sämblar. Dei
gär de - - sa - - mä, bä jä - - li jä noigd. Tra la la
la la la la, tra la la la la la la. Dei gär de -
sa - - mä, bä jä - - li jä noigd.

Gamblä Mörti.

Efter Lena Olsson, Salands i Linde.

177.

Gamblä Mörti, gamblä Mörti rän - nar äut pa Lindbou-
 klin -- ti. Ja -- kå Kau -- pa -- rä, Ja -- kå Kau - pa - rä
 rän - nar ät -- tar, far in -- tä.

Pinnöllä.

Mel. ock täxt uppt. efter »Florsen» i Burs.

178.

Pinn - ol - lä spältä pis - säls - kå dansen, gamblä Staf-
 fän han sat u lou. Hans gamblä gummå tou öir säin lummå u
 rykktä upp ein gammäl skou.

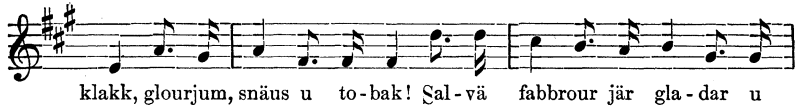
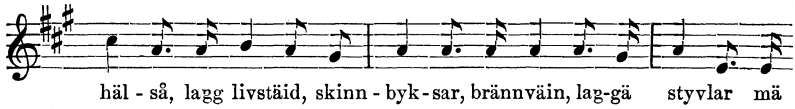
Gratteljoun ti kusäin Lars Vaibält.

Uppt. efter skomakaren Pucksson, Klintehamn.

179.

1. Up - pa namsdagen däin ja di ynskar, kusäin, gou

2. De gær iggentigg, brour,
 u desamæ sægd mour,
 dæu hatt rad dätill, för vælsignelsen jær stour.
 För læilæ hæusæ, sum du fikk,
 va æi fullstændut skikk.
 Ja sækt nå min mainigg, kumm, skål, brour, u drikk!
 Drikk duktut! Av drupanas mæggd
 blæir listæiden sorgfræi u mikæ förlæggd.
 Dærför, hurra! din skål,
 kusæin Lars, dæu nukkk tål.
 Þjæud mi till di æi morgå, så drikkar vör ein bål!

Ur en gammal visa om pastor Johan Luttemans
i Alskog giftermål år 1738.

Uppt. efter f. d. skolläraren A. Th. Snöbohm i Klinte.

1. Nå jär dä lik -- kä sannt, va fol - ki läg - gå

sna - kä, um mun - för härr Jo - - hann ska si a käunä

ta - kä. Ja va bäi präst i kvälls, da komm hans svä - gar

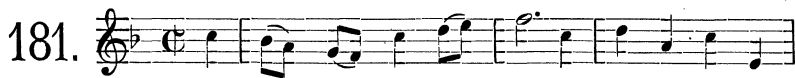

däit, mä mag - gå stäi-gar breiv, sum di hadd skri - vä däit.

2. Itt va ti kerä far, itt ti jomfräuar allä,
itt ti munför Jaku, u itt ti munför Kallä.

Jambar millum Groitligbou klukkan u Fäidä klukkan.

Mel. uppt. efter Elisabet Olofsdotter, Flors i Burs,
oock täxten efter Karl Odin, Kaupe i Fröjel.

Peir: Ja va äi käl - lar - - läm u tou mi mid-däs-

toi - gen, u nä ja staig där - - ör, sag ja pa kör-kä-

flau - gen: där sat a kra - - kå stygg u raiv si äi nårr-
väst. Dei mou - dä¹ in -- tä gutt för ou -- rä mour u präst.

Lars: Ja väiskäs, ha så visst
ha intä aigkum² roupä
pa gamblä agätak
u täit pa bani gloupä³;
män ännu mikä mair
när ha på körku jär.
Hädd sägs av gamblum, at
dei präst u prästu bjär⁴.

Peir: Män däu mast trou, min brour,
mäns öilä var äi kruppen,
at ha mä skräi u stain
blai jagi skaiv fran tuppen.
Da flaug de skanä bort
u sättäd av mout böin —
u banä⁵ mi äi stain —
dei va a väisam⁶ söin.

Lars: Dei stakkels kraku fikk
da visst för ouskuld läidä,
för samä krakå var
pa samä dag äi Fäidä.
Da sägd män kunu så:
»Nå jär de sagu sann,
at proustmour ska ti böin
u ha ein annen mann.»

Peir: Skoit intä kvinnfolks ård,
di jaugä mair än kraku.
U intä orkar ja
um släikä droimar snakä.
Män läikväl har ja lust
at vitä kalens namn,
sum ourä prästämour.
ska ta så saint i famn.

¹ bådade ² utan betydelse [ropat ³ kraxat glåpord ⁴ angår ⁵ bannade
⁶ ledsam (»ve-sam«)

Lars: Dä bour en kal i böin,
 sum sumbli doktor kallä
 u sumbli sikterer —
 vaim huksar namni allä!
 Han haitar Jannä Päil
 u jär ein gildar kal.
 Vitt däu sum ja, min brouer,
 så drikkä vör ens skal.

Peir: Hå samä kal var jär
 bäi uss föir fjourten dagä.
 Prästläikar var en nukk
 män haddä ingen kragä. —
 Ja, kragä far en snat,
 bouklerdar jär en bra.
 Visst mattä han bläi präst,
 um han ska proustmour ha.

Lars: Dei jär väl så, min brouer;
 män dei jär u så märklit,
 at doktor kann bläi präst.
 Män dei jär u så värklit,
 at Petrus kragä fikk,
 sum bär en foukal var,
 u däu blaist klukkarä,
 sum jägläd atä ar.

Peir: Sant Peir var ann för kal
 än däu u ja, däin krykkä.
 Män läikväl jär de sannt,
 så mikä kann ja tykkä,
 at han kann bläi ein präst,
 män aldri bläi så čokk
 sum ourä proustäfar
 u fyllä upp hans rokk.

Lars: Nukk bläir han čokkar snat,
 när proustmour far en skoitä
 u bröä vargum dag
 äi gamblä öilä bloitä.
 Dei ha nukk magten gagg
 gärt gutt äi ourä krupp,
 fast däu jäst buttenlaus —
 ein tratt föräuten prupp.

Peir: Jäst däu så tetar da,
 ha dänä tunnar runnä?
 Ska ja ha nasäkast
 för de sum mour vi unnä?
 Nai väläst ha sum skägt
 mi manget stadut räus
 ifran den fystä dag
 ja drakk mä lädu däus.

Lars: Ja launä hännä Gud
 för bäggä ourä dailä!
 Ja har u njautä gutt
 fran dei ja gyntä krailä
 äi stäuu sum ein valp
 u sum ein flagen an,
 u samä viluhait
 ha ännu mäinä ban.

Peir: Dei jär väl så, min brour,
 dei ha så alltut varä.
 Män monnä mour ännä
 dei färädi skuddä farä
 u koukä barnsölsgroit?
 Dei ska väl söinä s da,
 nä ha äi körku jär
 u ska äi bräudstoul sta.

Lars: Ja frag, um dei jär sannt,
 sum folki um han sladrä,
 at han kann spundä äut
 allt fail u main bäi andrä
 u kännä, vargum lid,
 at han mä läiten knäiv
 kann sprättä folki upp,
 sum ga äi livnä s läiv.

Peir: Gud fräi uss visst fran dei,
 da bläir visst mour äi farä,
 u vargä gräitlingä
 fikk rännä sum ein harä.
 Män dei jär läikväl sannt
 at han kann skaffä bout
 av bloumar, träi u stain
 för allähändä sout.

Lars: Nå, dei bjär väl ihoup,
för proustmour jär u doktar,
sum alla gamblä sar
u slämbä skadar tåktar.
Di kunnä dailä så,
at ha tar kvinnfolk an,
u han tar kalar mout,
bad sorkar, svänn u mann.

Peir: De fa di nappäs um,
män vör fa läikur saknä
släik gild u gou proustmour,
sum kledä bani naknä.
Vör mistar maggt staup öl
u maggt ett gästäbäud.
De bläir ein slimbur dag,
nä ha ska standä bräud.

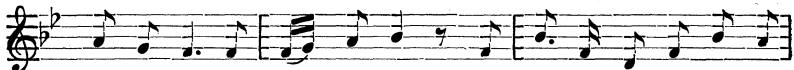
Lars: Far intä jalpä, brour,
för Guss försöin ska radä.
Vör ynskä lykkå till
u lykkå för dum badä.
Så täit ja hoirä far
framdails a krakås skräi,
så huksar ja pa mour,
de ska sannsagå bläi.

En visa diktad vid ett borgmästareval i staden.

Uppt. efter sjökapt. N. P. Ahlström, Klintehamn.

1. En tid Mar - kol - fus högt be - röm - des lik

la - gens o - - för - vräng - da tolk. Men snart han an - nor - lun - da

döm - des av hov - rätt, kung ock är - - - ligt folk. — Du

namn ock ursprung har av »kra--ma». Ock kra-mat har du
 duk--tigt, men på hög-re plats lär måttan ra-ma, ock
 det för-flut-na glöm-mes sen.

2. Ett gammalt kölbräckt skepp sin julle
 stack ut, ock jullen dristigt sam
 med tjuvgods lastad. — Säg, Markulle:
 Kom gods ock julle lyckligt fram? —
 Naj fernis hain, på trätti milar
 din långa tranhals sträckes fram.
 Nog tror jag, att du säkert ilar,
 men återdrivs med hån ock skam.
3. Skomakare, bliv vid din läst!
 Ock gamla »Jäfte» i sin stuga!
 Stryk får en utkörd gödselhäst,
 som för en statsvagn sig vill truga.

Om en pojke något vanställd i ansiktet.
 Uppt. efter båtsman Hesselby i Rone.

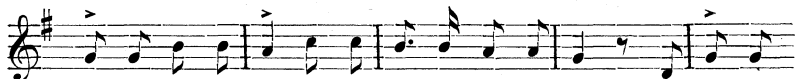
183.

Ou-rä sor-kän kann in--tä röi-kä, fö undast käften va
 allt fö kort. Nä an ein gagg skudd gynn fö-söi-kä, Da
 tapp-tä han mun-styk-kä bort.

Uppt. efter Elisabet Olofsdotter, Flors i Burs.

184.

Du skåning, du skåning! I morgon får du viter gröt, ock

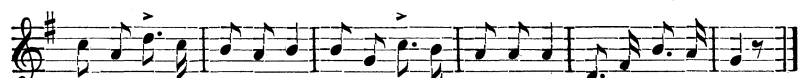
doppa den i ho-ning, så blir du tjock ock blöt. Men hur ska

den bli ri-ker, som ej kan räk-na di-vi-sion, ty han ä svinen

li-ker, han ä--ter u-tan hov. Ti-ral-la la la la la la,

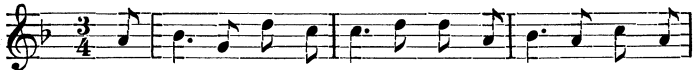

tra la la la la la la, tra la la la la la la, tra la la la la.

Psalmsång.

Ett exempel på huru de gamla sjöngo en svensk psalm Sv. psb. n:r 426, v. 1, i samlarens barndom. (Melodien finnes ej i svenska koralboken, de sjöngo »ättar gammelt».)

185.
(Li)-jäus - (ä) av - (ä) jäus - (ä), ou - (ä) morr-(ä)-gonn-(ä)

stjär - (ä) - - na, Kriss-(ä) - - ti - (ä) san - - - nä soul - - - (ä) u - - (ä)

dag. Ve - (ä) si - (ä) näu-(ä) dänn-(ä) soul - - en - (ä) gär-(ä) - na

framm(ä) - gå - (ä) äf - - - tar - (ä) ditt - - - (ä) be - (ä) - hag,

som mä rou - (ä) - sens strå-(ä)-lars-(ä) skein vär - (ä)-däns-(ä)

krits - (ä) upp - (ä) - - ly - - (ä) - sar - (ä) ren, dätt - - (ä) äi - (ä)

natt - (ä) vart -- (ä) gömt-(ä), upp-(ä) -- tåk - - - kar okk-(ä) var-(ä)

till - (ä) sitt -- (ä) kall - - - - (ä) upp - (ä) väk - - - - kar.

SÅNGLEKAR

I rad eller parvis.

»Vävå vammel.»

186. Allmän över hela Sverige, varför någon beskrivning över lekens utförande ej här torde behövas.

Upptecknad efter »Florsen» i Burs.

The musical notation consists of three staves in treble clef with a key signature of two sharps (D major) and a 3/4 time signature. The melody is written on a single line. The lyrics are written below the notes.

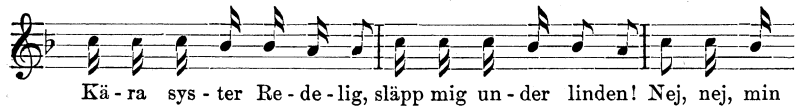
Så vä - - - vä di vam - mel, så sla di ti -
sammen. Vä - vä vam - mel, sla ti - sammen, lätt skyttlen
ga fourt! Vä - vä vammel, sla ti - sammen, lätt skyttlen ga fourt!

Bro bro breda.

187. Leken utföres vanligast ute i det fria. Två av de lekande ställa sig bredvid varandra med händerna tillsammans. Alla de övriga ställa upp sig på ett led med ansiktena vända mot det par, som hålla varandra i handen. En var håller i framför varande persons kläder, ock så sätter nu hela kedjan sig i rörelse, springande i takt med melodians åttondedelar, under det nedan skrivna täxt sjunges. Den i teten springande styr kosan till det par, som står med händerna tillsammans. Nu springer hela truppen mellan nämnda par, som lyfta upp händerna så högt, att alla i kedjan kunna komma mellan de två under deras upplyfta armar. När man hunnit så långt i täxten, att man sjungit: »vad heter han eller hon?» slår paret plötsligen ner armarna framför den »han»

eller »hon», som står i begrepp att komma emellan. »Han» eller »hon» får då uppgiva ett namn på en person av motsatt kön, varefter paret åter lyfter upp armarna för fri passage. Återstoden av täkten sjunges sedan under ock mellan parets uppsträckta armar.

Uppt. efter Maria Snöbohm, Klinte.

Pet-ters-son ha-ver sin An-na fäst med tolv guld-rin-gar ock en
 a - pel-grå häst. Hon vil--le ho-nom ha, hon svar-te honom ja. Han
 ha-ver hän-ne råd till att fö-da. Vi ska kö-pa handskar ock
 van--tar, ock vi ska kö--pa mäs-sing ock släs-sing, sen
 få vi se den un--ga brud i hö-gan lof-tet dan-sa.

188. Utföres på samma sätt som den nyss (under nr 187) beskrivna. Denna lek utföres vanligen endast av flickor.

Uppt. efter Maria Olofsdotter, Flors i Burs.

Sys--ta, sys--ta Sig--ri, släpp mi in äi lun-den!
 In--tä slip-pa sys-ta i lund, förrn hun sai-jar sin kä-ras-tes
 namn. Va he-tar han? (Namnet nämnes.) Han ha hän-ne fäst mä

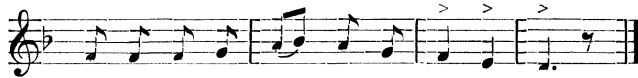
tåll gull-rig-gar u sal-lad grå häst. Hun sva-ra-de ja; han

vil--le hän-ne ha, han vil-le hän-ne jälv fram-fö-ra.

Förr ha hun vart ein jom-fräu vän, läi-kä mä uss al-lä, män nå

lä-ta hun si kal--lä fräu N. N. N.¹

Uppt. efter Math. Thomasson, Sallmans i Burs.

189.

Tipp-lä, tipp-lä, tai-nä! Al--lä hyn-si mäi-nä

gar i boundens la-dä, gä-rä stäur ska-dä, knipsä ak--si av,

lä-tar stub-ben sta. Vip-pen, vap-pen, käl-lar-trap-pen.

Dän, sum nå ti du--ri ska, sa ga nå mä di!

¹ Petterson t. ex.

Beskrivning: Alla lekande stå eller sitta nära varandra. En av sällskapet (förmannen) pekar liksom räknande på varje i leken deltagande, i ordning som de stå eller sitta, under det hela sällskapet sjunger ovanstående ordramsa. En person utpekad (räknas) för varje fjärdedel av takten. Den, som sist blir utpekad, skall hörsamma täxtens uppmaning ock gå till »duri» (dörren). Den till dörren »dömda» utväljer bland sällskapet en, som han förmår bära på ryggen, samt kommer med sin börda fram till förmannen. Mellan dessa uppstår alltid följande samtal (ej sång):

Förm.: Va ha dåu pa rygg?

Scar: Nål.

Svar: Säck.

Förm.: Va ha dåu äi nål?

Förm.: Va ha dåu äi säkk?

Scar: Stål.

Svar: Pusä.

Förm.: Va ha dåu äi stål?

Förm.: Va ha dåu äi pusä?

Scar: Tjägä.

Svar: Husä¹.

Förm.: Spring kring, lätt vägä!

Förm.: Va ha dåu äi husä?

Frågas: Muggä slag?

Svar: Nystä.

Förm.: Sau (t. ex.).

Förm.: Va ha dåu äi nystä?

Nu måste den ankommande springa kring på samma ställe sju slag, allt fortfarande med sin börda på ryggen.

Sedan börjar leken på nytt.

190. Lika många gossar ock flickor ställa upp sig mitt emot varandra. Hållande varandra i hand går hela gossraden emot flickorna ock åter tillbaka på sin plats, under det de sjunga. v. 1.

Uppt. efter Maria Olofsdotter, Flors i Burs.

1. Gu af - ten bjau - dar Simmon de säl - lä, gu af - ten bjau - dar

räi - de - li - gen här - rä, gu af - ten bjau - dar söd - dar - män - nar al - lä.

Nu gå alla flickor, hållande varandra i hand, emot gossarna ock tillbaka på samma plats, under det de sjunga:

2. U va vi Simmon de sällä,
u va vi räideligen härrä,
u va vi söddarmännar allä?

¹ strumpa

Nu gå åter gossarna mot flickorna ock sjunga:

3. U fräijä vi Simmon de sällä etc.

Flickorna gå emot gossarna ock sjunga:

4. U va bjaudar Simmon de sällä etc.

Gossarna gå emot flickorna ock besvara deras fråga med t. ex.

5. En smid bjaudar Simmon de sällä etc.

Man börjar på gossen längst till höger.

Tycker ej flickan mitt emot gossen om anbudet, så gå alla flickorna mot gossarna ock sjunga:

6. U naj far Simmon de sällä etc.

För var gång ett »naj» avgives, taga alla gossar i ring, stampa ock väsnas, under det de sjunga:

7. U arg bläir Simmon de sällä etc.

Nu börja åter gossarna frieriet enligt v. 3, ock flickorna fråga enligt v. 4. Gossarna bjuda nu t. ex.

8. En kopparslagare bjaudar Simmon de sällä etc.

Tycker nu flickan om anbudet, gå de mot gossarna sjungande:

9. U ja far Simmon de sällä etc.

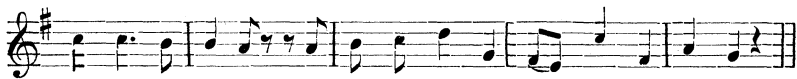
För var gång ett ja avgives, taga alla gossar i ring, ock under hopp ock språng sjunga de:

10. U glad bläir Simmon de sällä etc.

Så fortgår leken, tils alla gossar fått ja av sina flickor mitt emot. Sedan dansar varje par polska (i tur ock ordning, efter som de blivit nämnda) efter följande melodi ock täxt:

11. Här dan-sar kop-par-sla-ga-ren u hans fräu. Kumm fram, nå

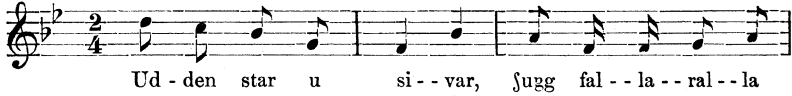
gullsmid, u lätt säi, um däu kann dan-sä bät--tar än väi, väi!

Märk: »Gullsmiden», som här nämnes, är andra gossen från höger. (Alltid ett par i sänder!)

Udden.

191. De lekande ställa upp sig parvis, utom en, som skall vara ensam ock kallas »udden». Denna »udde» tar genast, då leken börjar, en make från en annan (skiljer ett par); den, som mistade sin make, blir sällskapetets nya »udde», till dess han åter i sin tur tar en annan. Ock så undan för undan.

Upptecknad efter Greta Nilsson, Sallmans i Burs.

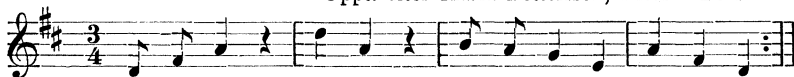

I ring, men utan dans.

192. Under första repisen, som sjunges två gånger, hålla alla lekande med händerna ihop i en ring på golvet ock dansa. När andra repisen börjar, t. ex. i v. 1: »Han sår det så här», släppa alla varandras händer, ock alla försöka var för sig, så gott de kunna, härma en »linfrösåningsman». När orden »han klappar med handen» sjungas, så klappa alla med händerna; då orden »han stampar med foten» förekomma, stampa alla med fötterna; ock när »hej lustit, sade han» sjunges, vända alla sig ett slag kring under ett högt skutt från golvet (ungefär lika med: »i höjd, helt om, spring»!).

I de andra värserna försöker man härma plockningen, upp-tagningen o. s. v. ända till slitningen; den visas så, att man gnider kläderna mot varandra (»skavar sig» mot varandra).

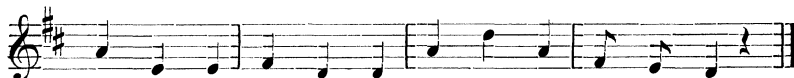
Uppt. efter Maria Pettersson, Flors i Burs.

1. Vill ni se, se, se, hur min fa - der sår li - net?

Han sår det så här - han sår det så här: han klap-par mä han-den,

han stam-par mä fo - ten. Hej lu - stit, sa - de han.

2. Han plockar så här, han klappar mä handen, han stampar o. s. v.
3. Han tar upp så här, o. s. v.
4. Han brakar så här, o. s. v.
5. Han skäftar så här o. s. v.
6. Han häklar så här, o. s. v.
7. Han nystar så här, o. s. v.
8. Han spinnar så här, o. s. v.
9. Han vävar så här, o. s. v.
10. Han släitar så här, o. s. v.

193. Hela det lekande sällskapet, som skall utgöra ett udda tal, dansar en vanlig ringdans, med orden:

Skä - rä, skä - rä hav - rä! Vaim ska havren bin - dä? Dei ska aldrä
 kärsten min. Va ska ja honnom fin - nä? Ja sag 'en äi går aft - sä
 äi de kla - rä mä - nä - skäin. Nä han ta sitt, u ja ta mitt,
 da fa trul - lä in - - tä.

När orden »Nä han ta sitt, u ja ta mitt» sjungas, så upp-
 löses ringen, ock sällskapet förenar sig parvis. Den, som då ej
 lyckas få någon make, kallas »trull». Nu bildas åter stor ring,
 i vilken »trullä» skall in ock visa sig, medan man sjunger (på
 samma melodi):

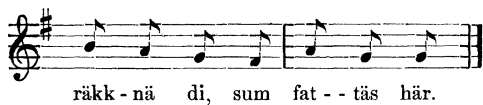
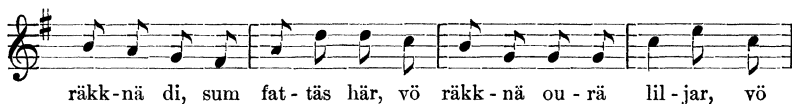
Dei va ret, u dei va slet,
 u dei va int mai'n lagum,
 at trullä fikk äi riggen ga
 u iggen viddä ha dei.
 Ha ha ha ha ha ha,
 iggen viddä ha dei.

194. En vanlig ringdans. Ingen skall vara inne i ringen, säll-
 skapet går i sakta gång,

Uppt. efter Maria Olofsdotter, Flors i Burs.

1. Vör gäg - gä uss pa til - jar äu - täi o laik. Vör gäg - gä uss pa
 til - jar äu - - täi o laik. Vö räknä ou - rä lil - jar, vö

2. U vaim jär dei, sum fattäs äutäi o laik?
 U dei jär (t. ex. Grimbriggs Stäinen) dei.
 Vör sag väl, när ha droug sin kous. :|

(Flickan eller flickorna, som nämnas, skola vara med i leken.)

3. U vaim ha hänn bortlukkä ifran o laik?
 U dei ha (t. ex. Galltuggs Jaken) gärt.
 Vör sag väl, när ha droug sin kous. :|

(Gossen eller gossarna, som nämnas, skola vara med i leken.)

Hela ringen rusar av i språng, då nedanstående sjunges:

4. Lätt uss ti Grimbriggs¹ farä i fullan flägg,
 för där ska bryllaup varä,
 u där ska bäddäs bräudäsägg;
 för där ska bryllaup varä,
 u där ska bäddäs bräudäsägg.

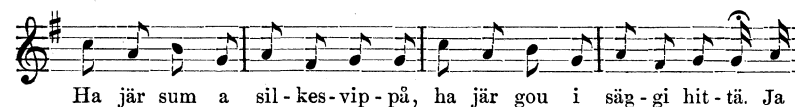
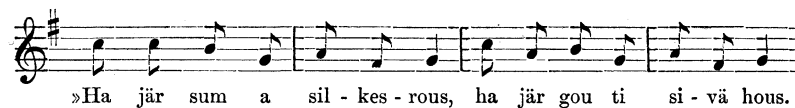
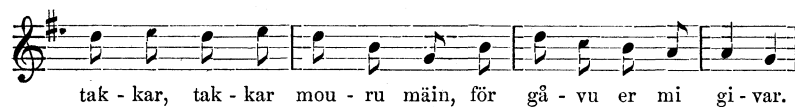
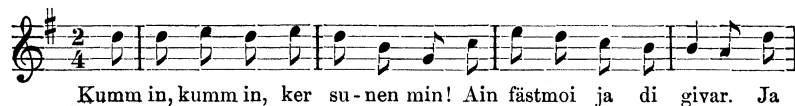
195. Upptecknaren har ej lyckats få reda på huru denna lek utföres. Den är mycket gammal.

Uppt. efter skolläraren A. Th. Snöbohm, Klintehamn.

¹ Alltid flickans hem.

² Vuxet honlam.

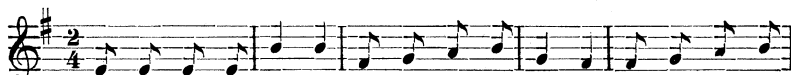

¹ Exempel på ett namn.

Ring med dans.

196. Gossar och flickor bilda en ring. Inne i ringen ställer sig en flicka. Så börjar man ringdansen, under det vär-sen 1 sjunges. Under tiden tar flickan sig en gosse, ock de två gå inne i ringen.

Uppt. efter Johanna Mårtensson Maldes i Stånga.

1. Jomfrun tar sin ma - kä, i^o - gen uss för - sa - kä. Rous u lil - jä

var - jä sma, allt va jär - tä kann för - ma - rousar u fäi - ular.

Nu göra de »knäna böj», under det v. 2 sjunges:

2. Jomfrun skall nidfallä, { kyssä } mä desammä.
Rous u liljä etc.

När vär's 3 sjunges, stiga de upp ock dansa:

3. Jomfrun skall uppstandä, dansä mä desammä.
Rous u liljä etc.

I v. 4 åtskiljas de, som synes av täxten:

4. Jomfrun skall åtskiljas { mot } sin egen viljä.
mä }
Rous u liljä varjä sma,
allt va järtä kann förma —
rousar u fäiolar.

En annan flicka inträder i ringen, varefter leken åter börjar. Stundom stannar gossen kvar ock får då tituleras »jomfrun».

Hela det lekande sällskapet dansar alltid ringdansen omkring »jomfrun» ock hennes make, som äro i mitten inne i ringen.

197. En eller flera gossar inne i ringen. Hela ringen dansar omkring dem. Varje gosse tar genast in en flicka i ringen, så fort täxten börjar sjungas, ställer sig framför henne ock klappar i händerna, figurerande. Under andra reprisen dansar varje gosse med sin flicka runt om på samma ställe inne i ringen. Varje repris sjunges två gånger, som synes av notbeteckningen. Därefter gå gossarna ut, ock de av dem utvalda flickorna förfara på samma sätt, som ovan är angivet. De välja ur ringen var sin gosse ock kalla honom Lassä eller Pällä.

Uppt. efter en person, som önskar vara okänd.

Hupp Läi-sä da! Mi skatt du fa, män va hat du gärt a rig-gen?

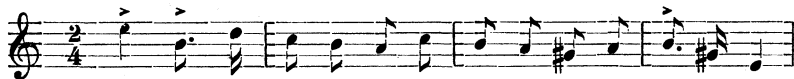

Hä jä mäin hand, ta mi i famn, ta - lä um dä fö ig-gen!

198. En eller flera flickor inne i ringen. Hela ringen springer raskt kring i takt med melodins fjärdedelsnoter. Varje flicka tar genast en gosse in i ringen ock ställer sig gestikulerande framför honom, tils orden »purra dig» sjungas, då hon lindrigt luggar honom. Under återstoden av första reprisen vänder hon sig från gossen, som går ut i ringen, ock nu tar flickan sig en annan gosse. Under andra reprisen dansar flickan runt om på samma ställe med sin nyutvalda gosse (i takt med melodins fjärdedelar). Så börjar åter lekens täxt på nytt att sjungas. Under första reprisen går nu den nyvalda gossen på samma sätt tillväga mot flickan, som hon gjorde mot sin första gosse, som försmåddes. Nu säges »flicka» i st. f. »gosse». När orden »purra dig» nu sjungas, rister gossen lindrigt flickan, varefter han vänder sig från henne ock tar sig en annan. Den försmådda flickan går ut i ringen. Under andra reprisen dansar gossen med sin utvalda flicka, som förut är angivet.

Raskt ock muntert.

Uppt. efter Maria Olofsdotter, Flors i Burs.

Hej mod! ty lu - stig gos - se var du, när jag höll dig kär.

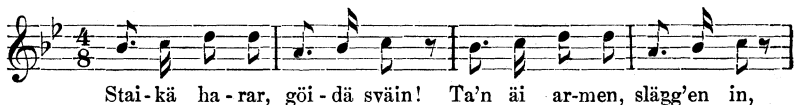

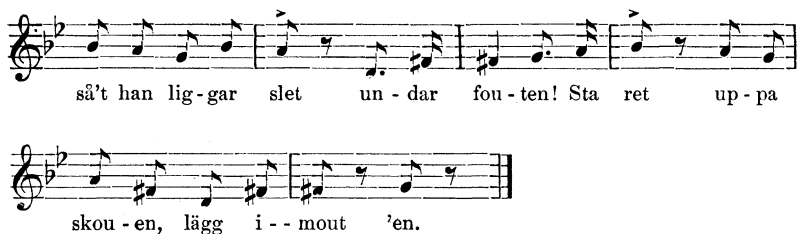
Jag var glad, jag slapp dig väl. Du har tänkt att nar-ra mig,
 men jag skall väl pur--ra dig. Du skall själv få stå ock se,
 vem min kä-ras-te skall bli. Här är vän-nen den bäs-ta,
 som mitt jär--ta mån-de fäs--ta; ut--i li-vet ock
 ut--i dö---den den bäs--ta. Vart jag går, ock vart jag
 van-kar, har jag dig i mi-na tan-kar. Vi ska le-va, ock
 vi ska dö med var--and-ra.

199. Sällskapet bildar en ring. En går in i ringen. Hela ringen börjar röra på sig ock sjunga. Den, som är inne i ringen, tar en ur den stora ringen ock »slänger in», varefter han går ut. Den inslängda måste »slänga in» en annan, innan han kommer ut.

Uppt. efter Johanna Mårtensson Maldes i Stånga.

Stai-kä ha-rar, göi-dä sväin! Ta'n äi ar-men, slägg'en in,

så't han lig-gar slet un - dar fou - ten! Sta ret up - pa
skou - en, lägg i - - mout 'en.

200. En vanlig ringdans. Inne i ringen dansar efter ombyte ett par i sänder polska, varunder sällskapet sjunger täxten.

Efter Greta Nilsson, Sallmans i Burs.

Hä dan - sa ja mä läi - lä vännen min, sum ja ha äi mäinä
tagkar. Roullit ha vö hatt, u rou - lit ska vö ha, så
läg - gå vör i vä - den vag - kar.

201. Hela ringen springer med små trippande steg i melodien takt. En eller flera flickor, som måste vara inne i ringen, förrän dansen börjar, fatta genast med sina båda händer var sin gosses händer. Varje par svänger nu gemensamt sina armar än till höger, än till vänster i melodien takt, under det de se varandra (skälmskt) i ögonen. När orden »Hald dänä kleidar — — — annen» sjungas, dansar varje par kring på samma ställe. Därefter gå flickorna ut, ock de invalda gossarna börja leken ånyo med att genast välja var sin flicka ur ringen, varefter de nybildade paren gå tillväga, såsom ovan är beskrivet.

Säi, va ja fikk äut - äi mäin hand, u säi, va ja fikk dä
 föi - - rä: nät - tar mun - söir u nät - - tar madamm u
 nät - tar äi säi - nä klei - dar. Hald däi - nä klei - dar stä - dä - dä bra,
 så ska vör lät - tä dan - sen ga fran uss u ti en an - nen.

202. Hela ringen går raskt omkring i melodians takt. En eller flera gossar gå inne i ringen och söka efter en flicka ur stora ringen. Var ock en tar en sådan, då orden i leken antyda detta. Sedan dansar varje gosse »sjottis» inne i ringen med sin utvalda flicka, under det orden »Ha ä så nätt — — — sen ta ha si en ann» sjungas. Flickorna stanna nu inne i ringen, ock de inne i ringen förut varande gossarna gå ut. Leiken upprepas på nytt, då flickorna inne i ringen välja gossar och sjunga ordet »gosse» i st. f. »flicka».

Uppt. efter Maria Olofsdotter, Flors i Burs.

Akk, akk, akk! Säi va ja fikk! Säi, ja trour, ja li - var!
 Vak - ka flik - kä äi mäin hand, vak - ka flik - kä jär dä. Ha
 jä så nätt, ha jä så grann, ha dan - sa väl, ja säir ha kann. Ha

dan - sa väl, sum ig - gen ann. Sin ta ha si en ann.

203. Upptecknarens mor sjöng denna lek för honom; men utförandet av leken mindes hon ej. Hon hade hört den av sin mor. Den är således mycket gammal.

Ål - - - dar - man - nen han si - - tar pa stou - len mä

kräu - sä gull - hår, sät - ta hat - ten up - på, ja ål - dar - man, ja

han ska ha dei fäin jomfru han. Han skå - da si ein, han

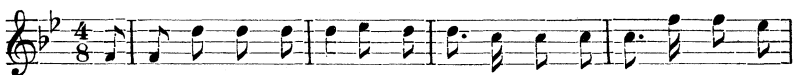
skå - da si två, han skå - da de bäs - tu, sum äi dan - sen går. Skåd

snat, an - nas fa дәu ig - gen!

204. Hela ringen går i takt omkring de därinom varande personerna. Under första reprisen söker var ock en efter sin käreasta eller käraste ock bestämmer sitt val, då orden »Den to ja i min famn» sjungas. Nu figurerar ock trippar varje par för sig (mot varandra) inne i ringen, under det »Sjung falladiralladi» etc. sjunges, men fattar varandra åter ock »snour» omkring på samma ställe, då orden i andra reprisen »Hun hette Kajsa Lisa — — —

famn» sjungas. Andra reprisen upprepas två gånger för samma personer, som äro inne i ringen. Därefter gå de ut, som förut voro inne, men de av dem utvalda stanna inne för att åter begynna leken på förut angivet sätt.

Uppt. efter Nils Persson Apse i Burs.

Han blåste i sin pi-pa, komm där en li - ten du - va fram. Hun

het - te Kaj - sa Li - sa, dän tou ja i min famn. Jugg

fal - la - di - ral - la - di ral - la - la fal - la - di ral - la - di

ral - la - la! Hun het - te Kaj - sa Li - sa. Dän tou ja i min famn.

205. Hela sällskapet dansar en vanlig ringdans. Under första reprisen, som sjunges två gånger, bjuda två flickor, som skola finnas inne i ringen, gemensamt upp en gosse. Han dansar med båda inne i ringen, så länge första reprisen räcker. När orden i andra reprisens början: »den ainä givar ja en korg» sjungas, avskedar gossen den ena flickan, hon går ut i ringen, ock därefter dansar gossen med den icke försmädda flickan, tils reprisen slutar, då gossen går ut. Sedan fortsätter den i ringen kvarblivna flickan leken, i det hon bjuder upp en flicka ock en gosse, under det första reprisen ånyo sjunges. Så fortsättes oupphörligen, så länge man har lust.

Uppt. efter Maria Pettersson, Flors i Burs.

»Kumm, sköinä lil - lä ug - gä - svänn u för uss bå - dä äi

dansen! dansen! Dän ai - nä gi - var ja en korg, den and - rä
 tar ja ti Göt - te - borg. Ja här ä glä - dä u ig - gen sorg, u
 här ska bryl - lau - pä stän - dä.

206. Hela det lekande sällskapet dansar en vanlig ringdans. Inne i ringen skola finnas en gosse ock en flicka, vilka arm i arm spatsera omkring under förra delen av första reprisen. När orden »korgen ja di skänkä vill etc.» sjungas, bugar sig flickan för gossen, ock han går ut i ringen. Vid orden »en annen ja uppå tägkä vill» tager flickan en annan gosse ur det i ring dansande sällskapet. Nu dansar flickan med sin nye gosse inne i ringen, under det hela sällskapet sjunger: »Nå ä ja så järtlit gla — — — faliralla.» Sedan börjar första reprisen åter sjungas, ock gossen ock flickan spatsera nu arm i arm inne i ringen. Men vid andra reprisens början bugar sig nu gossen för flickan, som i sin ordning går ut, varefter gossen väljer sig en ny flicka

Uppt. efter Maria Pettersson, Flors i Burs.

Dä komm ä hässkap i - fran en öi, fal - li - ral - la. Di
 aig - dä knappäst en ka - kä bröi, fal - li - ral - la. U kor - gen
 ja di skägkä vill, fal - li - ral - la, en an - nen ja up - pa
 12—090295. Fredin, Gotlandstoner.

täg - kü vill, fal - li - ral - la. Nå ä ja så jär - lit gla, fal - li -
 ral - la, nå ha ja fat, dän ja vil - lä ha, fal - li - ral - la.
 Nå ä ja så järt - lit gla, fal - li - - ral - la, nå ha ja
 fat, dän ja vil - lä ha, fal - li - - ral - la.

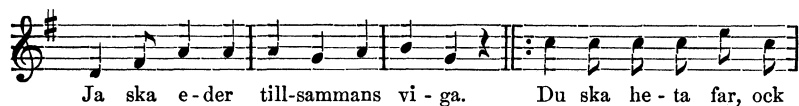
207. En vanlig ringdans dansas av hela det lekande sällskapet. Inne i ringen befinner sig vid dansens början en person. Vid orden »kom ska vi varandra klappa» tager denna en person av motsatt kön samt vid orden »efter kommer prästen etc.» en person, som skall föreställa präst. »Prästen» sjunger sedan: »Jag skall eder sammanviga etc.» »Prästen» bestämmer även, vem som skall heta »pigan» för »far» ock »mor».

Denna lek utföres emellertid olika på olika ställen. Jag såg den utföras i Östergötland annorlunda.

Uppt. efter Maria Pettersson, Flors i Burs.

Kla - - ra stjär - nan på him - la - - val - vet hon ly - ser.
 Friska vattnet i vat - tu - käl - lan bort - fry - ser. Kom, kom,
 ska vi var - an - dra klap - pa! Ef - ter kommer prästen med sin

208. Hela ringen går sakta omkring. Ett eller flera par gossar gå parvis inne i ringen, hållande varandra i hand, under det första repriserna sjunges två gånger. Då andra repriserna börjar, släppa de varandras händer ock se sig om efter en flicka i stora ringen. Var ock en bugar sig för sin utvalda, då orden »Tag, tag den rara — — — fara» sjungas. Sedan dansar varje par polska inne i ringen, under det orden »Nu så tar jag min lilla vän — — — tillsammans» sjungas. När leken begynner andra gången, äro gossarna utgångna i yttre ringen, ock de av gossarna utvalda flickorna gå nu parvis inne i ringen ock förfara på samma sätt, som förut är beskrivet om gossarna. Flickorna ta naturligtvis gossar. När flickorna äro inne, utbytes ordet »flicka» i täxten mot »gosse».

Uppt. efter Maria Snöbohm, Klinte.

låt de al-la and-ra fa-ra! Nu så tar jag min lil-la vän,

ock så re-sa vi till Ska-ra. Präs-ten han skall vi-ga

oss i-hop, ock klockarn han skall sjunga amen. Ock kyrko-

stöten han ska ge ett rop, att vi ä kom-na till-sammans.

209. Hela ringen går sakta omkring. Flera lekande inne i ringen gå parvis omkring, tills orden »Kunde jag den äran ha — — — dansä» sjungas. Då släppa de varandras händer, ock var ock en bjuder upp en person av motsatt kön. Varje enskild av varje par vänder sig nu ett slag omkring, de fatta sedan parvis varandras händer ock dansa (d. v. s. gå i takt några slag på samma ställe), vända sig åter ett slag omkring ock dansa igän. Detta upprepas tre gånger, vilket också täxten noggrant beskriver. De först i leken inkomna gå nu ut. De av dem uppjudna börja åter leken på förut angivet sätt.

Uppt. efter fru Brodén, Klintehamn.

Det brinner en eld, den brinner så klar, han brinner i tu-sen

kransar. Ock kunde jag nu den ä-ran ha att med min kä-res-ta

dan-sa. Så vänd dig om, tag mig i hand, dan-sa med mig me-ra!

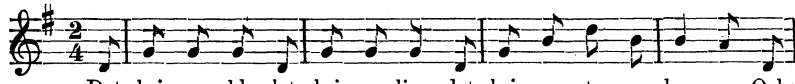
Vänd dig se--dan om i--gän, dan-sa med mig än en gång!

Vänd dig se--dan om i--gen, dan-sa med mig än en gång!

210. Utföres på samma sätt, som i föregående nummer är beskrivet.

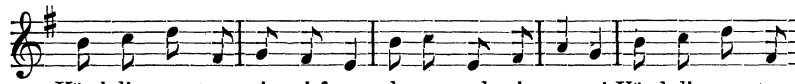
Variant av föregående. Uppt. efter Teresia Pettersson, Myrungs i Linde.

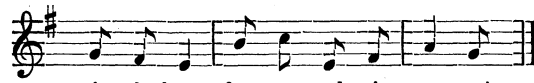
Det brinner eld, det brinner ljus, det brinner tu-sen kransar. Ock

när den el-den ö--ver-går, så vill jag med dig dan-sa.

Vänd dig om, tag mig i famn, dansa med mig me-ra! Vänd dig om, tag

mig i famn, dan-sa med mig me-ra!

211. Ringen går sakta omkring. En eller flera »ungersvenner» gå inne i ringen ock »välja sig var sin vän». Sedan dansar var ock en med »sin vän», under det orden »Rosor ibland de liljorna små — — — violer» sjungas. Nu stanna flickorna inne, då leken ånyo börjas. Men då sjunges i st. f. »ungersven» »ungermön».

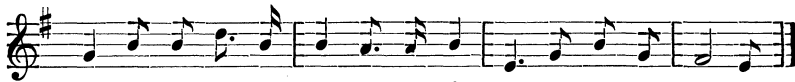
Uppt. efter skolläraren A. Th. Snöbohm, Klintehamn.

Be - - ha - gar un - ger - sven att väl - ja sig en vän?

Ro - sor ock vi - - o - ler. Ro - sor i - bland de lil - jor - na små.

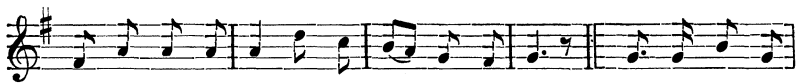
Jär - tat det lil - la kan du väl få. Ro - sor ock vi - - - o - ler.

212. Hela ringen går i första reprisen sakta omkring. En eller flera av de lekande gå inne i ringen ock göra, som första delen av tåxten antyder, se uppå den, de tänka utvälja, ock räcka densamma handen. I andra reprisen, som upprepas två gånger, dansar var ock en med sin utvalda »galopp», d. v. s. en vanlig »sjottis» inne i ringen, under det att hela ringen utomkring också rusar av »i galopp», var ock en i yttre ringen markerar med fötterna åttodelarna i st. f. fjärdedelarna av melodien noter. De »utvalda» stanna nu inne, ock de, som valde dem, gå ut i stora ringen. Så fortsattes åter leken på likadant sätt.

Uppt. efter fröken Maria Snöbohm, Klinte.

Så går jag ut - - i rin - gen ock ser up - på dig. Så

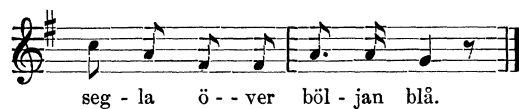
räc - ker jag dig han - den: kom dan - sa med mig! I ga - lopp, I

bå - - da två! I ga - lopp, I bå - da två! I ga-lopp, I
bå - - da två! I ga - lopp I två!

213. Hela ringen springer raskt omkring, markerande med foten varje fjärdedels not. En eller flera flickor gå inne i ringen, sökande var för sig efter någon gosse, som »passar». När ordet »adelsman» nämnes, fattar varje inne i ringen varande flicka en gosse i armen, tar in honom i ringen ock går arm i arm med honom. Under livliga gestikulationer ock artigheter sjunga nu de uppbjudna gossarna i likhet med hela sällskapet i ringen: »Tjusande lilla flicka! Jag tycker om dig, ty du är grann.» Men flickan svarar då, sjungande med hela sällskapet: »Far ock mor de säga så: Denna adelsman kan du ej få.» Ögonblickligen därefter har flickan stött bort sin gosse ut i ringen ock tar sig genast en annan ock dansar med den nyvalde inne i ringen, under det alla sjunga: »Tacka vill jag en sjömansgosse — — — böljan blå,» vilka ord upprepas två gånger (se melodien)! Nu gå flickorna ut, ock gossarna stanna inne i ringen. Så börjas leken åter på nytt, då gossarna förfara på samma sätt, som flickorna gjort förut. Gossarna taga sig alltid flickor ock tvärtom.

Uppt. efter fröken Maria Snöbohm, Klinte.

Ja gick mi ut åt Riddar-hol-men, där möt-te ja mi en
a - - dels - man. Han sa - - de: »Tjusand-e lil-la flik-ka, ja
tyk - ker om di, ty du ä grann. Mäin far okk mor de

POLSKOR.

Av komminister Olof Laurin i Dalhem.

Förstämd bas till a¹.

214.

The musical score consists of six staves of music in treble clef, with a key signature of three sharps (F#, C#, G#) and a 3/4 time signature. The notation includes various rhythmic values such as eighth and sixteenth notes, and rests. The piece concludes with a double bar line and repeat dots.

¹ I den följande uppteckningen angiva emellertid noterna å bassträngen de riktiga tonerna på en vanligt stämd fiol.

Efter f. skolläraren Karl Enderberg, hemmansägaren
Lars Lagergren från Likmide i Hemse m. fl.

215.

Ur en handskreven notbok, tillhörig skolläraren S. P. Dalström, Hejde.

216. *Stämning.*

Ur en handskreven notbok, tillhörig skolläraren S. P. Dalström, Hejde.

217.

The musical score for piece 217 is written on eight staves. It begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 3/4 time signature. The first staff contains the first measure, which includes three eighth notes with accents and a triplet of eighth notes. The subsequent staves continue the melody with various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and triplet figures. The piece concludes with a double bar line and repeat dots.

Uppteckning ur minnet efter fanjunkar Lindbom i Sanda.

218.

bis

Efter klockaren Veström i Vallstena.

219.

Efter klockaren Veström i Vallstena.

220.

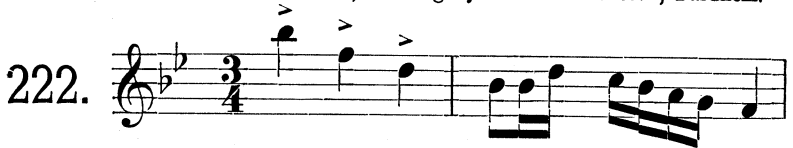

Från Gotlands fornsal.

Ur en handskriven notbok, tillhörig kyrkoherden Jonsson, Fardhem.

Av Laurin d. ä., uppt. efter »Florsen» i Burs.

223.

A musical score consisting of five staves of music. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 3/4. The music is written in a single melodic line on a treble clef. It features a mix of eighth and sixteenth notes, with some triplets and slurs. The piece concludes with a double bar line and repeat dots.

Av Laurin d. ä., uppt. efter klockare Laugren, Alva.

224.

A musical score consisting of three staves of music. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 3/4. The music is written in a single melodic line on a treble clef. It features a mix of eighth and sixteenth notes, with some triplets and slurs. The piece concludes with a double bar line and repeat dots.

The image displays a musical score for the piece "GOTLANDSTONEE" by Fredin. The score is written on eight staves, each beginning with a treble clef. The music is characterized by a steady, rhythmic pattern of eighth notes, often grouped in pairs. The key signature is one flat (B-flat), and the time signature is 2/4. The score includes various musical notations such as slurs, accents (marked with a 'v'), and dynamic markings. The piece concludes with a double bar line and repeat dots at the end of the eighth staff.

»Hurtemor.»

Av Romin, uppt. efter klockaren Laugren i Alva.

225.

The musical score is written on eight staves. The first staff starts with a treble clef, a key signature of three sharps (F#, C#, G#), and a 3/4 time signature. The music is a single melodic line. The first staff has a treble clef, a key signature of three sharps (F#, C#, G#), and a 3/4 time signature. The music is a single melodic line. The second staff continues the melody. The third staff continues the melody. The fourth staff continues the melody. The fifth staff continues the melody. The sixth staff continues the melody. The seventh staff continues the melody. The eighth staff continues the melody. The piece concludes with a double bar line and repeat dots.

Skall vara författad (komponerad) av gotländske spelmannen Hammarlund i Öja, uppt. efter »Florsen» i Burs.

g-strängen stämmes i a. A tecknas dock med sin vanliga not.

226.

pizz. *col' arco* *pizz.* *col' arco*

pizz. *col' arco* *pizz.* *col' arco*

4

pizz. *col' arco* *pizz.* *col' arco*

pizz. *col' arco* *pizz.* *col' arco*

Efter klockar Veström i Vallstena.

227. $\frac{3}{4}$

bis

Sjöngs av ungdomen, då ingen spelman fanns tillgänglig.

228. $\frac{3}{4}$

Efter instrumentmakaren Köhler, Visby.

229.

Six staves of musical notation in B-flat major (two flats) and 3/4 time. The first staff begins with the number 229. The notation includes various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests. The piece concludes with a double bar line and repeat dots.

Musical score for a piece in B-flat major, 3/4 time. It consists of seven staves of music. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one flat. The music features a mix of eighth and sixteenth notes, with some triplets and slurs. The piece concludes with a double bar line and repeat dots.

Av Sixarven i Burs; uppt. efter »Florsen» i Burs.

230.

Musical score for item 230, in B-flat major, 3/4 time. It consists of two staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat, and a 3/4 time signature. The music features a mix of eighth and sixteenth notes, with some triplets and slurs.

A musical score consisting of four staves of music in G major, 3/4 time. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3/4 time signature. It contains a sequence of notes: G4, A4, B4, C5, followed by a repeat sign. The second staff continues with eighth-note patterns: G4-A4-B4-C5, G4-A4-B4-C5, G4-A4-B4-C5, G4-A4-B4-C5. The third staff continues with eighth-note patterns: G4-A4-B4-C5, G4-A4-B4-C5, G4-A4-B4-C5, G4-A4-B4-C5. The fourth staff concludes with eighth-note patterns: G4-A4-B4-C5, G4-A4-B4-C5, G4-A4-B4-C5, G4-A4-B4-C5, ending with a double bar line.

I gammal folkviseton; uppt. efter »Florsen» i Burs.

231.

A musical score consisting of four staves of music in G major, 3/4 time. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3/4 time signature. It contains a sequence of notes: G4, A4, B4, C5, followed by a repeat sign. The second staff continues with eighth-note patterns: G4-A4-B4-C5, G4-A4-B4-C5, G4-A4-B4-C5, G4-A4-B4-C5. The third staff continues with eighth-note patterns: G4-A4-B4-C5, G4-A4-B4-C5, G4-A4-B4-C5, G4-A4-B4-C5. The fourth staff concludes with eighth-note patterns: G4-A4-B4-C5, G4-A4-B4-C5, G4-A4-B4-C5, G4-A4-B4-C5, ending with a double bar line.

Stenbocks polska.

Uppt. efter »Florsen» i Burs. Från Skåne, avser troligen slaget vid Hälsingborg (1710). 1:a repringen föreställer svenskarnas skott; andra repringen danskarnas, och tredje repringen föreställer båda härarnas sammandrabbning (handgemäng).

Stämning¹.

232. *pizz.* - - - -

pizz.

pizz. - - - -

pizz. - - - -

pizz. - - - -

¹ Noterna i uppteckningen beteckna den riktiga melodien, spelad i sitt rätta läge på en vanligt stämnd fiol.

I gammal folkviseton; uppt. efter gumman Helena
Mårtensson i Burs efter föresjungning.

Laugrens polska.

L. var far till klockaren O. Laugren i Alva;
uppt. efter O. Laugren ock »Florsen».

Av komministern Olof Laurin i Dalhem.

Bassträngen stämmer i a.

235.

pizz.

col' arco

pizz.

col' arco

Ur en gammal notbok tillhörande Gotlands fornsal.

Från Gotlands fornsal.

237.

Six staves of musical notation in G major and 3/4 time. The first staff is the beginning of the piece. The following five staves are a first ending marked "bis". The notation includes various rhythmic patterns and rests, ending with a double bar line.

Efter klockaren O. Laugren i Alva m. fl.

238.

The musical score is written for piano and consists of eight staves. The key signature is G minor (two flats) and the time signature is 3/4. The first staff begins with a fermata over the first measure. The fifth staff has a *bis* marking above it. The music is characterized by rhythmic patterns of eighth and sixteenth notes, often grouped in pairs or triplets, and includes various slurs and accents.

Efter fanjunkaren Lindbom i Sanda.

239.

Six staves of musical notation in G minor, 3/4 time. The first staff is labeled '239.' and shows the beginning of the piece with a 3/4 time signature. The subsequent staves continue the melodic and bass lines.

Av komminister Olof Laurin i Dalhem (efter hans egen uppteckning).

Bassträngen förstämmd till a.

240.

bis

This musical score is written for a single melodic line in treble clef, featuring a key signature of three sharps (F#, C#, G#). The piece is composed of eight staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of three sharps, and a common time signature. The melody starts with a quarter note G4, followed by eighth notes A4-B4, and then a series of sixteenth notes. The second staff contains a repeat sign, indicating a first ending. The third staff continues the melodic line with a series of eighth notes. The fourth staff features a more complex rhythmic pattern with sixteenth notes. The fifth staff continues with eighth notes. The sixth staff includes a key signature change to two sharps (F#, C#) and ends with a double bar line and repeat sign. The seventh and eighth staves return to the original key signature and continue the melodic development with eighth notes.

Three staves of musical notation in G major (one sharp) and 3/4 time. The first two staves consist of eighth-note patterns. The third staff concludes with a final chord and a fermata.

Från Grodda i Fleringe, uppt. efter »Florsen» i Burs.

241.

Five staves of musical notation in F major (one flat) and 3/4 time. The score includes various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests.

Av komminister Olof Laurin i Dalhem (efter hans egen uppteckning).

Förstämd bas till a.

242.

bis

Efter klockaren Veström i Vallstena.

243.

Six staves of musical notation for a polska in D major, 3/4 time. The music features a mix of eighth and sixteenth notes, with some triplets and a repeat sign in the third staff.

Av komminister Olof Laurin i Dalhem (efter hans egen uppteckning).

244. *Stämning.*

Two staves of musical notation for a polska in D minor, 3/4 time. The first staff includes a key signature change from D major to D minor and a time signature change to 3/4. The music consists of eighth and sixteenth notes.

This musical score consists of seven staves of music, all written in treble clef with a key signature of one flat (B-flat). The notation is as follows:

- Staff 1:** A single melodic line with eighth and sixteenth notes, including some beamed sixteenth-note pairs.
- Staff 2:** A single melodic line with eighth and sixteenth notes, continuing the melodic pattern.
- Staff 3:** A single melodic line with eighth and sixteenth notes, featuring a repeat sign (double bar line with dots) in the middle.
- Staff 4:** A single melodic line with eighth and sixteenth notes, showing a more complex rhythmic pattern with many beamed notes.
- Staff 5:** A single melodic line with eighth and sixteenth notes, ending with a fermata over the final note.
- Staff 6:** A single melodic line with eighth and sixteenth notes, featuring a series of beamed eighth notes.
- Staff 7:** A single melodic line with eighth and sixteenth notes, ending with a fermata over the final note.

The music is characterized by its rhythmic complexity and frequent use of beamed eighth and sixteenth notes, typical of a folk or dance tune.

Efter klockaren Laugren i Alva.

Noterna för de förstämda strängarna beteckna
ej den verkliga tonen, utan fingringsättningen.

245. *Stämning.*

The musical score is written on eight staves. The first staff starts with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 3/4 time signature. The music is written for guitar, with some notes marked with a double bar line and a dot, indicating fingering. The score includes various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests. The piece concludes with a double bar line and repeat dots.

Three staves of musical notation in G major, 3/4 time. The first staff contains a series of eighth-note chords. The second staff features a melodic line with a repeat sign. The third staff continues the melodic line and includes a fermata.

Efter »Florsen» i Burs.

246.

Five staves of musical notation in G major, 3/4 time. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3/4 time signature. The music consists of a continuous melodic line with various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests.

Åkermans polska,

kanske den mäst populära av alla polskor på Gotland, upptecknad efter klockaren Laugren i Alva; begagnades nästan alltid till »brudpolska» i sydligare delen af ön.

247.

Musical score for 'GOTLANDSTONER' by Fredin. The score is written in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of four staves of music. The first two staves feature a melody with eighth and sixteenth notes. The third staff continues the melody with a more rhythmic pattern. The fourth staff concludes the piece with a double bar line.

Noterna lemnade av kyrkoherde Jonsson, Fardhem.

248.

Musical score for item 248. The score is written in F major (one flat) and 3/4 time. It consists of four staves of music. The melody is characterized by frequent sixteenth-note runs and eighth-note patterns.

Musical score for four staves in G major, 3/4 time. The first three staves contain a continuous eighth-note melody. The fourth staff concludes the piece with a double bar line and repeat dots.

Ur von Baumgartens samling, Visby.

249.

Musical score for four staves in G major, 3/4 time. The first staff begins with a treble clef, a key signature of two sharps (F# and C#), and a 3/4 time signature. It features a melody starting with a quarter note G4, followed by eighth-note patterns. The subsequent three staves continue the melody with various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes.

A musical score consisting of five staves of music. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The music features a mix of eighth and sixteenth notes, often beamed together in groups. There are several dynamic markings, including accents (v) and a hairpin crescendo. The piece concludes with a double bar line.

Uppt. efter Lars Lagergren från Likvide i Hemse.

250.

A musical score for piece number 250. The key signature is one flat (Bb) and the time signature is 3/4. The music is primarily composed of eighth notes, often beamed in groups of four or six. The piece ends with a double bar line.

Four staves of musical notation in G major (one sharp) and 3/4 time. The first staff contains two measures of eighth notes. The second staff contains two measures of eighth notes, with the second measure featuring a sixteenth-note triplet. The third staff contains two measures of eighth notes. The fourth staff contains two measures of eighth notes, ending with a double bar line.

Ur von Baumgartens samling, Visby.

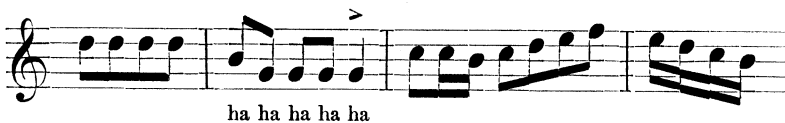
251.

Four staves of musical notation in A major (two sharps) and 3/4 time. The first staff contains two measures of eighth notes. The second staff contains two measures of eighth notes. The third staff contains two measures of eighth notes. The fourth staff contains two measures of eighth notes, ending with a double bar line.

Skrattpolskan,

efter »Florsen» i Burs. När denna polska spelades, samlades alla gubbar kring spelmannen och sjöngo melodien svagt efter fiolen, utom de partier, där »ha ha ha» står: där passade de alltid på att kraftigt och skrattande falla in.

Tjengdarvens polska,

efter »Florsen» i Burs. »Tjengdarven» var en bonde i Hemse, vilken, själv spelman, bland alla polskor mäst tyckte om denna.

253.

1

2

Ur von Baumgartens samling, Visby.

254.

The musical score consists of eight staves of music. The first staff begins with the number '254.' and a treble clef. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The music is written in a single melodic line. The second staff has a 'bis' marking above it. The third staff has a 'bis' marking above it. The fourth staff has a 'bis' marking above it. The fifth staff has a 'bis' marking above it. The sixth staff has a 'bis' marking above it. The seventh staff has a 'bis' marking above it. The eighth staff has a 'bis' marking above it. The music is a simple, rhythmic melody with some grace notes and slurs.

Efter klockar Veström i Vallstena.

255.

The musical score consists of seven staves of music in G major (one sharp) and 3/4 time. The first staff begins with the number '255.' and a treble clef. The music is written in a simple, folk-like style with a mix of eighth and quarter notes. The second staff continues the melody with more eighth notes. The third staff features a similar rhythmic pattern. The fourth staff includes a repeat sign (double bar line with two dots) in the middle. The fifth staff continues the melody with some chromatic movement. The sixth staff shows a continuation of the piece. The seventh staff concludes the piece with a final cadence and a double bar line.

Efter klockaren O. Laugren i Alva m. fl.

Efter skomakaren Pucksson, Klintehamn.

Efter instrumentmakaren Köhler i Visby.

258.

Musical score for piece 258, titled "Efter instrumentmakaren Köhler i Visby". The score is written in G major (one sharp) and 3/4 time. It consists of four staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3/4 time signature. The melody is written in a single voice. The second staff continues the melody with a repeat sign at the end. The third and fourth staves complete the piece with a final double bar line.

Efter »Florsen» i Burs.

259.

Musical score for piece 259, titled "Efter »Florsen» i Burs". The score is written in G major (one sharp) and 3/4 time. It consists of four staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3/4 time signature. The melody is written in a single voice. The second, third, and fourth staves continue the melody, ending with a final double bar line.

Musical score for a Polish dance, consisting of six staves of music in G major and 3/4 time. The first staff has two accents (>) over the first two notes. The music features a mix of eighth and sixteenth notes, with some triplets and a final double bar line.

Meddelad av skolläraren S. P. Dalström i Hejde.

260.

Musical score for a Polish dance, consisting of two staves of music in F major and 3/4 time. The music features a mix of eighth and sixteenth notes, with some triplets and a final double bar line.

Four staves of musical notation in G major, 4/4 time. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The music consists of eighth and sixteenth notes, with some chords. The second and third staves continue the melody with similar rhythmic patterns. The fourth staff concludes the piece with a double bar line and repeat dots.

Efter klockaren O. Laugren i Alva.

261.

Four staves of musical notation in G major, 3/4 time. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The music consists of eighth and sixteenth notes, with some chords. The second and third staves continue the melody with similar rhythmic patterns. The fourth staff concludes the piece with a double bar line and repeat dots.

Uppt. efter kyrkoherden Jonsson i Fardhem.

262.

Musical notation for the second piece, numbered 262. It is written on seven treble clef staves in F major (one flat) and 3/4 time. The piece consists of 28 measures of music, ending with a double bar line and repeat dots. A first ending bracket is present in the final measure, marked with a '1' above it.

Ur von Baumgartens samling i Visby.

263.

Efter »Florsen» i Burs.

264.

*Stämning.*¹

¹ Noterna i uppteckningen beteckna den riktiga melodien, spelad i sitt rätta läge på en fiol med vanlig stämning.

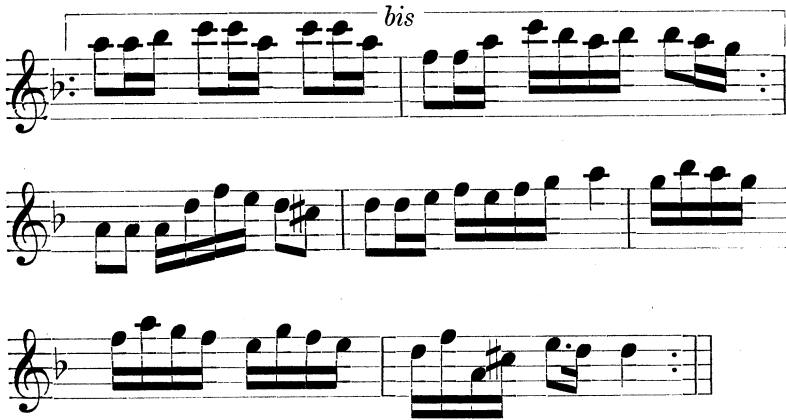

A musical score for a Polish dance in G major (one sharp) and 3/4 time. It consists of four staves of music. The melody is characterized by eighth-note patterns and triplets. The piece concludes with a double bar line and a final chord.

Ur en samling tillhörig skolläraren S. P. Dalström, Hejde.

265.

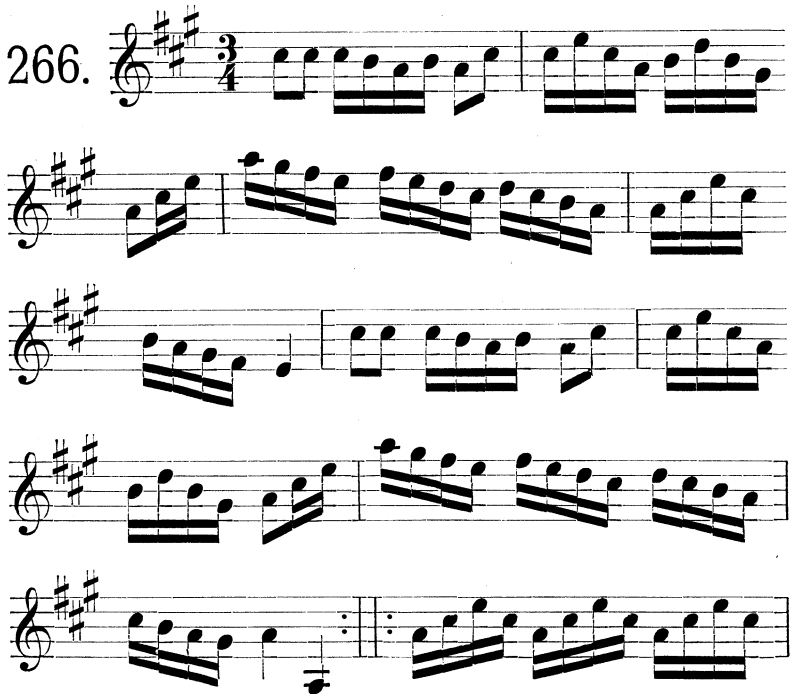
A musical score for a Polish dance in E-flat major (two flats) and 3/4 time. It consists of four staves of music. The melody features eighth-note patterns and triplets. The piece ends with a double bar line and repeat dots.

Musical score for Fredin, Gotlandstoner. The score consists of three staves of music in a single system. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a common time signature. The word "bis" is written above the first measure of the first staff. The music is written in a rhythmic style with eighth and sixteenth notes. The second and third staves continue the melody and accompaniment.

Efter fanjunkar Lindbom i Sanda.

266.

Musical score for number 266. The score consists of five staves of music in a single system. The first staff begins with a treble clef, a key signature of three sharps (F#, C#, G#), and a 3/4 time signature. The music is written in a rhythmic style with eighth and sixteenth notes. The second, third, fourth, and fifth staves continue the melody and accompaniment.

Gubben Laugrens polska.

Uppt. efter »Florsen» (mycket gammal).

267.

Four staves of musical notation in treble clef, key signature of one flat (Bb), and 3/4 time signature. The music consists of eighth and sixteenth notes, with some triplets and slurs. The piece concludes with a double bar line and a final chord.

Four staves of musical notation in G major (one sharp) and 3/4 time. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp. The music consists of eighth and sixteenth notes, with some triplets. The piece concludes with a double bar line and repeat dots.

Efter Karl Odin Kaupe i Fröjel (1877).

268.

First staff of musical notation in G major (three sharps) and 3/4 time. The music features eighth and sixteenth notes, including triplets. It ends with a double bar line and repeat dots.

Second staff of musical notation in G major (three sharps) and 3/4 time. The music continues with eighth and sixteenth notes and triplets, ending with a double bar line and repeat dots.

Third staff of musical notation in G major (three sharps) and 3/4 time. The music continues with eighth and sixteenth notes and triplets, ending with a double bar line and repeat dots.

Fourth staff of musical notation in G major (three sharps) and 3/4 time. The music continues with eighth and sixteenth notes and triplets, ending with a double bar line and repeat dots.

Three staves of musical notation in treble clef, key of D major (two sharps), and 3/4 time. The first two staves each contain two measures of music. The third staff contains two measures of music, ending with a double bar line.

Efter Karl Odin Kaupe i Fröjel; variant av föregående polska (nr 268).

269.

Five staves of musical notation in treble clef, key of D major (two sharps), and 3/4 time. The first staff contains two measures of music. The second staff contains two measures of music. The third staff contains two measures of music, with a *bis* marking above the second measure. The fourth staff contains two measures of music. The fifth staff contains two measures of music, ending with a double bar line.

Efter »Florsen» i Burs.

270.

Gubbdansen.

Uppt. efter »Florsen i Burs». Alla gubbar blevo såsom unga pojkar, då de fingo höra denna »låt» spelas upp i ett »lag».

Långsamt tempo.

271.

Efter L. Lagergren, Likvide i Hemse. En del påstår, att denna polska är komponerad av en spelman från Karby i Roma; andra åter, att »Hagebyen» i Etelhem skulle vara författaren.

272.

Five staves of musical notation in treble clef, 3/4 time. The key signature is one flat (B-flat). The music features a mix of eighth and sixteenth notes, with some triplet patterns. The piece ends with a double bar line and repeat dots.

Ur von Baumgartens samling, Visby.

273.

Mycket gammal; uppt. efter »Florsen» i Burs.

274.

The musical score is written in treble clef with a key signature of one flat (B-flat) and a 3/4 time signature. It consists of eight staves of music. The first staff begins with the number '274.' followed by a treble clef, a B-flat key signature, and a 3/4 time signature. The music is primarily composed of eighth and sixteenth notes, often beamed together. There are several rests throughout the piece. Dynamic markings, specifically accents (v), are placed above certain notes in the sixth, seventh, and eighth staves. The piece concludes with a double bar line and repeat dots at the end of the eighth staff.

Romins polska,

av Karl Romin; uppt. efter klockaren Laugren i Alva.
En av Gotlands ståtligaste polskor.

275.

The musical score consists of eight staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of two flats (B-flat and E-flat), and a 3/4 time signature. The melody is written in a single line. The second staff continues the melody with a repeat sign at the end. The third staff continues the melody with a repeat sign at the end. The fourth staff continues the melody with a repeat sign at the end. The fifth staff continues the melody with a repeat sign at the end. The sixth staff continues the melody with a repeat sign at the end. The seventh staff continues the melody with a repeat sign at the end. The eighth staff continues the melody with a repeat sign at the end.

Efter »Florsen» i Burs. Gammal vismelodi (orden ej lämpliga för publicering: »Känner du Vantaleña» etc.).

276. |

»Nu är det jul igän.»

Upptecknad ur minnet (minns ej, av vem jag först hört den).

Efter Elisabet Olofsdotters föresjuning (Flors i Burs).

Musical score for Fredin, Gotlandstoner. The score consists of three staves of music in G major (one sharp) and 3/4 time. The first staff contains the first three measures. The second staff contains the next three measures, with a repeat sign at the beginning and a *bis* marking above the second measure. The third staff contains the final two measures, ending with a double bar line.

Ur en gammal handskreven notbok från Gotlands fornsal.

279.

Musical score for Fredin, Gotlandstoner (279). The score consists of five staves of music in G major (one sharp) and 3/4 time. The first staff contains the first three measures. The second staff contains the next three measures. The third staff contains the next three measures. The fourth staff contains the next three measures. The fifth staff contains the final two measures, ending with a double bar line.

A musical score consisting of five staves of music. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The music is written in a single melodic line on a treble clef. The first staff contains two measures. The second staff contains two measures. The third staff contains two measures. The fourth staff contains two measures. The fifth staff contains two measures and ends with a double bar line and repeat dots.

Upptecknad ur minnet (minns ej, av vem jag först lärt eller hört den).

280.

A musical score consisting of three staves of music. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The music is written in a single melodic line on a treble clef. The first staff contains two measures. The second staff contains two measures. The third staff contains two measures.

Ur notboken i Gotlands fornsal.

281.

The musical score for piece 281 is written in a single system with six staves. The key signature has one flat (B-flat) and the time signature is 3/4. The notation consists of eighth and sixteenth notes, with some triplets. A repeat sign is present in the fourth staff, with the word "bis" written above it. The piece concludes with a double bar line and repeat dots.

Storpolskan.

Efter klockaren O. Laugren i Alva.

282.

The musical score for piece 282 is written in a single system with two staves. The key signature has two sharps (D major) and the time signature is 3/4. The notation features eighth and sixteenth notes, including a triplet in the first staff. The piece ends with a double bar line and repeat dots.

This musical score is written for a single melodic line in treble clef, featuring a key signature of two sharps (F# and C#). The piece consists of eight staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of two sharps, and a common time signature. The melody is characterized by frequent sixteenth-note runs and eighth-note patterns. The second staff continues this melodic development with similar rhythmic motifs. The third staff introduces a more varied rhythmic pattern, including a quarter rest and a dotted quarter note. The fourth staff features a melodic phrase with a sharp sign above a note, possibly indicating a trill or a specific articulation. The fifth staff is dominated by a steady stream of eighth notes. The sixth staff concludes with a double bar line and repeat dots, followed by a final melodic phrase. The seventh staff continues the melodic flow with eighth-note patterns. The eighth and final staff ends with a melodic phrase that concludes the piece.

A musical score consisting of eight staves of music in G major (one sharp) and 3/4 time. The music is written in treble clef and features a variety of rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests. The score is arranged in a single system with eight staves.

Ur von Baumgartens samling i Visby.

283.

Efter hemmansägaren Karl Odin från Kaupe i Fröjel (ur minnet).

284.

The musical score is written on eight staves. The first staff begins with the number '284.' and a treble clef. The time signature is 3/4. The key signature has one flat (B-flat). The melody consists of eighth and sixteenth notes, with some rests. There are repeat signs (double bars with dots) in the fourth and seventh staves.

Efter »Florsen» i Burs. •

285.

Promemadpolska.

Efter klockaren Laugrens sätt att spela densamma.

286.

This page contains eight staves of musical notation, all in treble clef and G major (one sharp). The music is written in a single melodic line. The notation includes various rhythmic values such as eighth and sixteenth notes, often beamed together, and rests. There are several repeat signs (double bar lines with dots) and a first ending bracket. The piece concludes with a final cadence on the eighth staff.

Av komministern Olof Laurin i Dalhem.

287.

Av komministern O. Laurin i Dalhem. Jfr nr 287 med två repriser, av vilka blott den första är alldeles lika med denna polskas första repris.

A musical score for a Polish dance in G major, 3/4 time. It consists of four staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3/4 time signature. The melody starts with a quarter note G, followed by eighth notes A and B, and a quarter note C. A repeat sign follows. The second staff continues the melody with eighth notes D, E, F#, and G. The third staff features a more complex rhythmic pattern with eighth and sixteenth notes. The fourth staff concludes the piece with a final cadence.

Av komministern O. Laurin i Dalhem.

289.

A musical score for a Polish dance in A major, 3/4 time, numbered 289. It consists of four staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of two sharps (F# and C#), and a 3/4 time signature. The melody starts with a quarter note A, followed by eighth notes B and C, and a quarter note D. The second staff continues with eighth notes E, F#, G, and A. The third staff features a more complex rhythmic pattern with eighth and sixteenth notes. The fourth staff concludes the piece with a final cadence.

This musical score is written for a single melodic line in treble clef, featuring a key signature of three sharps (F#, C#, G#) and a 3/4 time signature. The piece consists of eight staves of music. The first four staves contain a continuous, flowing melodic line with frequent eighth and sixteenth notes, often beamed together. The fifth staff introduces a change in texture with a series of chords and rests, followed by a return to a more active melodic line in the sixth staff. The seventh and eighth staves continue the melodic development, with the eighth staff concluding with a final cadence. The notation includes various rhythmic values, slurs, and dynamic markings, though the latter are not explicitly labeled.

Efter »Florsen» i Burs.

290.

The musical score for piece 290 consists of six staves of music. The key signature is G major (one sharp) and the time signature is 3/4. The notation includes various rhythmic values such as eighth and sixteenth notes, and rests. The piece concludes with a double bar line and repeat dots.

Efter f. d. hemmansägaren Gardell vid Rodarve i Fardhem m. fl.

291.

The musical score for piece 291 consists of two staves of music. The key signature is G major (one sharp) and the time signature is 3/4. The notation includes eighth and sixteenth notes. The piece concludes with a double bar line and repeat dots.

A musical score consisting of five staves of music. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one flat. The music is written in a rhythmic style with eighth and sixteenth notes. The second staff contains a repeat sign. The third staff continues the melodic line. The fourth staff includes a sharp sign in the key signature. The fifth staff concludes with a double bar line and repeat dots.

Efter Lars Lagergren från Likvide i Hemse (ur minnet).

292.

A musical score for item 292, consisting of three staves. The first staff starts with a treble clef, a key signature of two flats, and a 3/4 time signature. The music is written in a rhythmic style with eighth and sixteenth notes. The second and third staves continue the melodic line.

30 738.1371

1977/409

Årg. 1908: CAPPELIN, Arvid i Öshult. LAMPA, Bjärke härad. SAHLGREN, Edsbärgs härads sjönamn. OLSSON, Visor. MJÖBERG, Visan om älskaren vid gluggen. BUERGEL GOODWIN, Det moderna isländska uttalet.

Bilagor: WIGSTRÖM, Folktro ock sägner, s. 405—452 (VIII. 3).
ANDERSSON, Skånska melodier, s. 245—356 (XIV. 1).
LAMPA, Folklekar från Västergötland, s. 3—114 (XIX. 1).
LÄFFLER, Taksteinarsäggen, s. 37—60 (XIX. 6).
KARLGREN, Folksägner från Tveta o. Mo härader (B. 2).

Årg. 1909: JOHNSON, Några sagor. Brorstorpagubben. ULRICH, Livssaker o. dödsfångar, bödlar o. avrättningar. MEDEN, Hverdagsliv blandt danske almuefolk. NORDLINDER, Bäragsjö-mål. STYFFELAMPA, Västgöta-ord från 1700-talet. KARLGREN, Gränsen mellan syd- och mellansvenska mål. ULRICH, Rommanispråket; Sigenarspråk.

Bilagor: LEVANDER, Älvdalsmålet i Dalarna (IV. 3)
HERMELIN, Sägner o. folktro, seder o. sagor, s. 1—96.
FREDIN, Gotlandstoner, s. 1—128.

Årg. 1910: RUTBERG, Bomärken från Kalixsocknarna. KARLSSON, Seder ock bruk vid frieri i Mo härad. BJÖRK, Orsamål. PALM, Hemliga språk i Sverige.

Bilagor: v. SYDOW, Två spinnsagor (B. 3).
SWENNING, Samnordiskt æi i sydsvenska mål (B. 4).
LARSSON, De uppländska spelmanstävlingarna 1909 (B. 5).
TUDERUS, The österbothn. lappar under Kiemi gebiet (XVII. 6).
En rimkrönika om lapparna (XVII. 7).
LEFFLER, Öster-Fernebo (XVIII. 7).

Årg. 1911: Fästskrift till H. F. Feilberg på 80-årsdagen.

Årg. 1912: HERLENIUS, Blåkullafärder i 19:de århundradet. HÆFFNER, Anders Värmes historier. SAHLGREN, Några dalboord från 1600-talets slut; Några svenska ortnamn. LANDTMANSON, Menuetter ock polska dantzar. ULRICH, Anteckningar om hemliga språk.

Bilagor: SANDSTRÖM, Fsv. ö ock ü inom västgötadialekterna (B. 6).
CHAMBERT, Ord o. uttryck inom möbelhantverket (XVIII. 1).
FREDIN, Gotlandstoner, s. 129—272.
GEIJER, Ortnamnens undersökning (B. 7).

Årg. 1913: HEDBLOM, Kustfisket i Helsingland. LJUNGGREN. Åkerbruk o. boskapsskötsel i Laske-Vedum. GEIJER, En gosse, märkvärdiga upplevelser.

Bilagor: ERICSSON, Södermanlands folkmål, s. 3—226 (B. 8).
JOHNSON, Sägner från nordöstra Skåne (B. 9).
WIGFORSS, Södra Hallands folkmål, s. 1—144.

Årg. 1914: LUNDELL, Om uppteckning av folkmål. JAN HALFVORDSSONS Uppteckningar. LINDSTAM, Folktro ock annat från Bohuslän.

Bilagor: MAGNEVILL, Bjursåsmålets ordförråd. (B. 10).
ERICSSON, Södermanlands folkmål, s. 227—236 (B. 8).
WIGSTRÖM, Folktro ock sägner, s. 453—556 (VIII. 3).
Eva Wigström 1832—1901 (VIII. 4).
BORGSTRÖM, Askersmålets ljudlära (B. 11).

Årg. 1915: GRANSTRÖM, Jo på den tiden. GEIJER, Undersökningen av svenska folkmål 1914. STENBOM, Njurundamålets formlära.

Bilagor: LUNDGREN-BRATE, Personnamn, s. 167—322 (X. 6).
WIGFORSS, S. Hallands folkmål, s. 145—432.
SAHLSTRÖM, Fryksdalsmål (B. 14).

Årg. 1916: JOHNSON, En småländsk bondspelman. OLSSON, Från Transtrand. LÄFFLER, Taksteinarsägnen. EKBLÖM, Fonetiska skiljaktigheter inom Vadsbomålet. LINDROTH, Ölandsmålens ställning ock indelning. LEFFLER, Talets tonfall återgivna i en sång. GEIJER, Undersökningen av svenska folkmål 1915.

Bilagor: AMBROSIANI, Riktlinjer för uppteckningar om allmogens materiella kultur (B. 15).
Kgl. Bibliotekets visbok i 4:o.
ANDERSSON, Skånska melodier, s. 357—516 (XIV.1).

Årg. 1917: JOSEFSON, Seder ock bruk bland allmogen i n. Bohuslän. LOUISE HAGBERG, En dödsdied i Hälsingland. NOREEN, Två dikter på västgötamål; En bröllopsdikt på Tjörnsnål. ALVING, Kalmarmålets ljudsystem. GEIJER, Undersökningen av svenska folkmål 1916.

Bilagor: WIGFORSS, S. Hallands folkmål, s. 433—624.
NOREEN, Ärtemarksmålets ljudlära, s. 3—114.
SWENNING, Folkmålet i Listers härad, s. 5—100.

Årg. 1918: CARLSSON, En gotländsk bröllopsdikt. ISAACSSON, Seder ock bruk i Varmsätra. NOREEN, Till kung Orres historia. Två tal på Västgötamål. GEIJER, Undersökningen av svenska folkmål 1917.

Bilagor: WIGFORSS, S. Hallands folkmål, s. I—XIV, 625—783 (B. 13).

Årg. 1919: GÖTLIND, En västgötsk bröllopsdikt. GEIJER, Undersökningen av svenska folkmål 1918. Institutet för ortnamns- och dialektforskning i Göteborg 1917—18.

Bilagor: LINDERHOLM, Nordisk magi I. (B. 20).
LINDGREN, Burträskmålets grammatik, s. 165 ff. (XII. 1).
(Forts. h. 158.)